

Ліягона

**Як Спаситель
благословляв
жінок віри, с. 32**

**Навіщо і як захищати
релігійну свободу, с. 16**

**Правильний спосіб
відповідати на запитання, с. 38**

*“А [Ісус] їм відповів:
“Через ваше невір-
ство. Бо поправді
кажу вам: коли
будете ви мати
віру, хоч як зерно
гірчичне, і горі оцій
скажете: “Перейди
звідси туди”, то й
перейде вона, і
нічого не матимете
неможливого!”*

Матвій 17:20

Ці гірчичні насінини,
які ростуть у коробочках,
є типовими для Ізраїлю.
Пряму шпильку, завдовжки
3 см, додано, щоб показати
масштаб.

ПОСЛАННЯ

- 4** **Послання Першого Президентства: В обіймах Його ніжних рук**
Президент Дітер Ф. Ухторф
- 7** **Послання візитного вчителювання: Якості Ісуса Христа: стійкий і терплячий у стражданнях**

СТАТТІ

- 16** **Бути свідками Бога**
Старійшина Даллін Х. Оукс
У світі, який кидає виклик нашим основоположним віруванням, ми повинні об'єднатися і наполягати на своєму праві вільно сповідувати свою релігію.

- 24** **Повстання Сатани**
Марк А. Метьюз
Розуміння повстання Сатани у доземному житті може допомогти нам чітко бачити роль правил, норм і законів у плані Небесного Батька.

- 28** **Тримайтеся за жезл**
Старійшина Уліссес Соарес
Як ми можемо ухопитися за жезл із заліза і не відпустити його, навіть посеред темряви?

- 32** **Повага Спасителя до жінок**
Роберт і Мері Ланд
Ми можемо більше дізнатися про Христа з огляду на Його взаємодію з цими чотирма жінками.

- 38** **Коли виникають сумніви і запитання**
Адам Коттер
Наявність запитань про євангелію—це не проблема. Важливим є те, що ми робимо з ними.

РУБРИКИ

- 8** **Блокнот жовтневої конференції, 2014 рік**
- 10** **Наші домівки, наші сім'ї: Як говорити на важкі теми**
Шері Лін Кларк
- 13** **Роздуми: Дідусь, батько**
Аарон Л. Вест
- 14** **Ми говоримо про Христа: Кожне випробування може зміцнювати віру**
Джорджія Мурджія
- 42** **Голоси святих останніх днів**
- 80** **До нових зустрічей: Будувати на камені**
Старійшина Орсон Ф. Уїтні

НА ОБКЛАДИНЦІ
Перша сторінка: *Раббуні*, художник Майкл Малм. Друга сторінка обкладинки: фотографія Девіда Стокера. Третя сторінка обкладинки: фотоілюстрація Коді Белла.

46

46 Цього ми навчилися від наших батьків

Як працювати, молитися і покладатися на Небесного Батька—лише кілька уроків, які засвоїла доросла молодь від своїх батьків.

50 Нове місце призначення

Аманкай Котека-Міньюо Завдяки своєму свідченню я зараз розумію, що я не самотній, яким би не був наступний пункт призначення у моєму житті.

Чи зможете ви в цьому номері знайти заховану Ліягону? Підказка: чи відчуваєте ви в недільний ранок, що добре відпочили?

52 Сила, більша за нашу силу

Старійшина Девід А. Беднар Сила Спокути Ісуса Христа, яка збільшує наші здібності, допомагає тим, хто хоче стати кращими і служити більш віддано.

56 Не вирішуй, хто готовий

Ренделл Л. Рідд Ви ніколи не знаєте, хто може бути готовий прийняти євангелію.

58 Мати сміливість ділитися євангелією

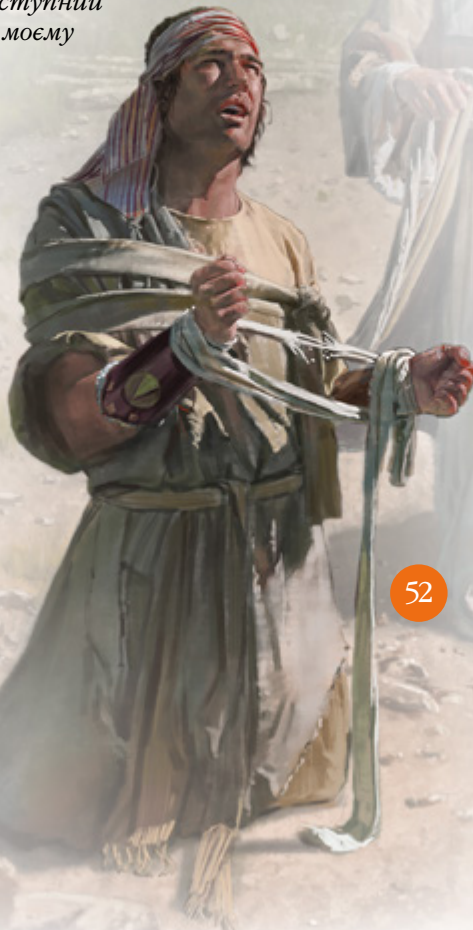
Три способи, які допоможуть нам подолати страх ділитися євангелією.

60 Пам'ятайте: це їхній вибір

Чи будете ви успішно ділитися євангелією, залежить від того, що робите ви, а не що роблять інші.

62 Запрошуйте і слідкуйте за результатом

Одинадцять способів того, як ви можете надати вашим друзям можливість прийти до Христа.

52

77

66 Розповідати секрети

Девід Діксон Деякі секрети надто важливі, щоб їх зберігати.

68 Коли мені слід сказати?

Джен Пінбороу Як мені знати, чи слід зберігати секрет, чи розповісти про нього?

69 Особливий свідок: Навіщо нам потрібно слухати генеральну конференцію?

Старійшина Роберт Д. Хейлз

70 Підготовка до Великодня

Скористайтеся цією вправою за тиждень до Великодня, щоб підготуватися до святкування Христового Воскресіння.

72 Миттєве розуміння

Річард М. Ромні Прочитайте, як Магнолія допомогла своїй новій подрузі Мії відчути, що їй раді у Початковому товаристві.

74 Час вивчення Писань: Історія про мудреця і гупака

Джин Бінгхем

76 Розмальовка

77 Писання під зірками

Бонні Л. Оскарсон

78 Для молодших дітей: Суботній сон і недільні усмішки

Міче Барбоса

Перше Президентство: Томас С. Монсон,
Генрі Б. Айрінг, Дітер Ф. Ухтдорф

Кворум Дванадцятих Апостолів: Бойд К. Пекер,
Л. Том Перрі, Рассел М. Нельсон, Даллін Х. Оукс,
М. Рассел Баллард, Річард Г. Скотт, Роберт Д. Хейлз,
Джеффри Р. Холланд, Девід А. Беднар, Квентін Л. Кук,
Д. Тодд Крістофферсон, Ніл Л. Андерсен

Редактор: Крейг А. Кардон

Консультанти: Мервін Б. Арнольд, Крістоффель Голден,
Ларрі Р. Лоуренс, Джеймс Б. Мартіно, Джозеф В. Сітаті

Головний директор: Девід Т. Ворнер

Директор з питань підтримки

сім'ї і членів Церкви: Вінсент А. Вон

Директор церковних журналів: Аллан Р. Лойборг

Бізнес-менеджер: Гарф Кеннон

Головний редактор: Р. Вел Джонсон

Помічник головного редактора: Раян Карр

Помічник з видавництва: Ліса С. Лопес

Редколегія: Британні Бетті, Девід Діксон, Девід А. Едвардс,
Метью Д. Фліттон, Лорі Фуллер, Гарретт Х. Графф, Ларен
Портер Гонт, Мінді Енн Левітт, Майкл Р. Морріс, Саллі
Джонсон Одекірк, Джошуа Дж. Перкі, Джен Пінборо,
Річард М. Ромні, Пол Ванденберге, Марісса Віддісон

Головний директор художнього відділу:

Дж. Скотт Кнудсен

Керівник художнього відділу: Тедд Р. Петерсон

Дизайнери: Дженетт Ендрюз, Фей П. Андрус, Менді
М. Бенліл, С. Кімболл Ботт, Томас Чайлд, Нейт Джайнс,
Коллін Хінклі, Ерік П. Джонсен, Сюзан Лофгрен, Скотт М.
Моой, Марк В. Робінсон, Брет Тир, К. Ніколь Уолкенхорст

Координатор з прав власності: Коллітт Небекер Он

Керівник видавництва: Джейн Енн Пітерс

Склад видавництва: Конні Буотур Брідж, Джулі Бурдетт,
Кеті Дункан, Брайан В. Джджі, Деніс Кірбі, Джинні
Дж. Нільсон, Гейл Тейт Рафферті

Підготовка до друку: Джефрд Л. Мартін

Відповідальний за друк: Крейг К. Седзвік

Відповідальний за розповсюдження:

Стівен Р. Крістіансен

За інформацією щодо передплати і цін поза межами
Сполучених Штатів і Канади зайдіть на сайт store.lds.org
або звертайтеся до місцевого розподільного центру
Церкви або керівника приходу чи філії.

Рукописи і запитання надсилайте он-лайн на сайт
liahona.lds.org; поштою до *Liahona*, Rm. 2420, 50 E.
North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0024, USA; або
електронною поштою на адресу: liahona@ldschurch.org.

Ліягона (слово з Книги Мормона, що означає "компас"
або "дороговказ") друкується: албанською, англійською,
біслама, болгарською, вірменською, в'єтнамською,
голландською, грецькою, датською, естонською,
індонезійською, ісландською, іспанською, італійською,
камбоджійською, китайською, кірибаті, корейською,
китайською (спрощеною), латвійською, литовською,
малгаською, маршалійською, монгольською, німецькою,
норвезькою, польською, португальською, російською,
румунською, самоанською, себуанською, словенською,
суахілі, тагальською, тайтянською, тайською, тонганською,
угорською, українською, урду, фіджійською, фінською,
французькою, хорватською, чеською, шведською та
японською мовами. (Періодичність видання різна в
залежності від мови).

© 2015 by Intellectual Reserve, Inc. Усі права застережено.
Printed in the United States of America.

Текст та ілюстрації з *Ліягони* можна копіювати для разового
некомерційного церковного або домашнього використання.
Ілюстративні матеріали не можна копіювати, якщо інше
не зазначено у відповідному місці біля ілюстрації. Із
запитаннями щодо авторських прав звертайтеся до Офісу
інтелектуальної власності за адресою: Intellectual Property
Office, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150, USA;
електронна адреса: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada:

March 2015 Vol. 18 No. 3. ЛІАГОНА (USPS 311-480)

Ukrainian, (ISSN 1096-5173) is published monthly by The
Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North
Temple St., Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price
is \$10.00 per year; Canada, \$12.00 plus applicable taxes.
Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days'
notice required for change of address. Include address label
from a recent issue; old and new address must be included.
Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution
Center at address below. Subscription help line: 1-800-
537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American
Express) may be taken by phone. (Canada Poste Information:
Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 707.4.12.5).

NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to
Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368,
Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

Ідеї для домашнього сімейного вечора

У цьому номері є статті та вправи, якими можна скористатися на домашньому
сімейному вечорі. Ось дві ідеї:

"Коли виникають сумніви і запитання", сторінка 38: Прочитавши статтю, ви можете обговорити сім'єю різницю між запитаннями і сумнівами. Прочитайте розповіді в Писаннях про людей, які мали запитання, і те, що вони у зв'язку з цим робили (наприклад: 1 Нефій 11; Етер 2:19–3:16; Джозеф Сміт—Історія 1:10–19; або посилання під номером 1 у кінці цієї статті).

Ви можете попросити кількох членів сім'ї визначити кілька власних запитань. Потім знайдіть відповіді за допомогою Писань, lds.org/topics або особистого досвіду. Створення в домі атмосфери відкритості і чесності допоможе членам сім'ї почуватися комфортно, озвучуючи запитання, які в них виникають.

"Підготовка до Великодня", сторінка 70: Перед домашнім сімейним вечором ви можете написати на смужках паперу кілька викликів, з якими ви щодня стикаєтесь. Наприклад, "Ти починаєш злитися, коли твій брат не хоче ділитися з тобою своїми іграшками" або "Одного разу ти бачиш, що тато виглядає сумним, коли повертається додому з роботи". Попросіть своїх дітей по черзі вибирати смужку паперу, читати описану ситуацію і пропонувати, як вони можуть бути схожими на Спасителя в цій ситуації. Розкажіть про завдання, пов'язане з Пасхою, яке знаходиться в цій статті, і запросіть кожну свою дитину прийняти це семиденне завдання дізнаватися про Ісуса Христа і наслідувати Його приклад.

ВАШОЮ МОВОЮ

Ліягона та інші церковні матеріали доступні багатьма мовами на сайті languages.lds.org.

ТЕМАТИЧНИЙ ПОКАЖЧИК

Номери сторінок відповідають першій сторінці статті.

Батьківство, 10, 46

Благодать, 52

Великдень, 32, 70

**Вивчення Писань, 43,
77, 74**

Випробування, 14, 42

Відновлення, 80

Віра, 14, 32, 38

**Генеральна
конференція, 45, 69**

Дружба, 66, 72

Жінки, 32

**Ісус Христос, 4, 7, 32, 52,
70, 74**

Книга Мормона, 16, 77

Любов, 44

**Місіонерська робота,
50, 52, 56, 58, 60, 62**

Молитва, 16, 42

Навернення, 50

Об'явлення, 38, 69, 80

Покаяння, 28, 50

Послух, 16, 24, 28, 38, 45

Пророки, 45, 80

Свідчення, 38, 50, 74, 77

Свобода, 16

Свобода волі, 24, 60

Секрети, 66, 68

Сім'я, 10, 14, 46

Служіння, 44, 72

Спадок, 13

Спокута, 4, 52, 70

Суботній день, 78

Терпіння, 7

Утішення, 4, 14

**Президент
Дітер Ф. Ухтдорф**

Другий радник у Першому Президентстві

• В ОБІЙМАХ ЙОГО НІЖНИХ РУК

Як і багатьох інших людей мене часто надихають прекрасні витвори мистецтва і музики. Так сталося і того разу, коли я стояв поруч із майстерно виконаною картиною датського художника Франца Шварца під назвою *Страждання у Гефсиманії*¹.

Ця надзвичайно прекрасна картина змальовує Спасителя, який стоїть на колінах у Гефсиманському саду. Під час молитви поруч з Ним стоїть ангел і ніжно огортає Його руками, аби втішити, надати небесну підтримку і допомогу.

Чим довше я розглядав цю картину, тим більше моє серце і розум наповнювалися невимовним почуттям ніжності і вдячності. Я можу відчувати, дуже незначною мірою, що означало бути поруч зі Спасителем, коли Він почав величну завершальну роботу Свого земного життя, взявши на Себе гріхи світу. Я зачудований безмежною любов'ю і співчуттям Батька до Його дітей. Мене наповнює надзвичайне почуття вдячності за те, що безгрішний Син зробив для всіх людей і для мене.

Жертва Сина Божого

Кожного року в цей час ми вшановуємо жертву, яку Ісус Христос приніс заради всіх людей, і розмірковуємо над нею.

Я не в змозі досягнути Те, що зробив Спаситель у Гефсиманії та на Голгофі заради нас. Він узяв на Себе тягар наших гріхів і сплатив вічний і обов'язковий викуп не лише за Адамову першу провину, але і за гріхи та провини мільярдів і мільярдів душ, які будь-коли жили. Ця вічна, священна жертва змусила “Мене, Самого Бога, найвеличнішого з усіх, тремтіти від болю і кровоточити кожною порою, та страждати і тілом, і духом” (УЗ 19:18).

Він відстраждав за мене.

Він відстраждав за вас.

Мою душу переповнює вдячність, коли я розмірковую над дорогоцінним значенням цієї жертви. Мене сповнює смиренням знання про те, що всі, хто прийме дар і прихилить своє серце до Нього, може мати прощення і очищення від своїх гріхів, яким би ганебним чи обтяжливим не був їхній тягар.

Ми можемо знову стати незаплямованими і чистими. Ми можемо бути викуплені вічною жертвою нашого улюбленого Спасителя.

Хто нас втішить?

Хоча жоден з нас ніколи не відчує глибину страждань Господа, кожен з нас колись переживатиме власні темні й

гіркі години—часи, коли наш смуток і сум можуть здаватися більшими, ніж ми здатні витримати. Будуть часи, коли тягар гріхів і муки совісті немилосердно притиснуть нас.

І тоді, якщо ми піднесемо свої серця до Господа у такі часи, Він безсумнівно знатиме і розумітиме це. Він, Хто так самовіддано відстраждав за нас у Гефсиманському саду і на хресті, не залишить нас невтішними зараз. Він зміцнить, підбадьорить і благословить нас. Він

огорне нас своїми ніжними руками.

Він буде для нас чимось більшим за ангела.

Він принесе нам благословенне втішення, зцілення, надію і прощення.

Бо Він—наш Викупитель.

Наш Визволитель.

Наш милостивий Спаситель

і наш благословенний Бог. ■

ПОСИЛАННЯ

1. Священик, який звернувся з промовою під час похорону Франца Шварца, сказав: “Його мистецтво було даром з небес і воно є промовистішим за проповідь” (Emmie Buchanan-Whitlock, “History of Artists’ Lives Gives Greater Context for Exhibit”, *Deseret News*, Sept. 29, 2013, deseretnews.com).

ЯК НАВЧАТИ З ЦЬОГО ПОСЛАННЯ

Перш ніж навчати, шукайте скерування Духа, що допоможе вам зрозуміти особливі потреби тих, кого ви навчаєте. Ділячись уривками з послання президента Ухтдорфа, свідчіть про Спасителя і Його викупительну жертву. Ви можете запитати тих, кого навчаєте, що для них означає Його Спокута, і як вони відчували втішення Господа під час своїх “темних і гірких годин”.

Перемога завдяки Ісусу Христу

Ім'я не вказується

У мене була проблема з переїданням. Мої постійні напади надмірного апетиту призвели до болісної купи провини, смутку і розчарування. Я почувався таким слабким, намагаючись подолати свою проблему.

Тривалий час я зневажав факт того, що Спокута Спасителя не лише спасає, але й викупляє та вдосконалює нас,

і що це навіть стосується моєї вочевидь далекої від досконалості звички переїдати.

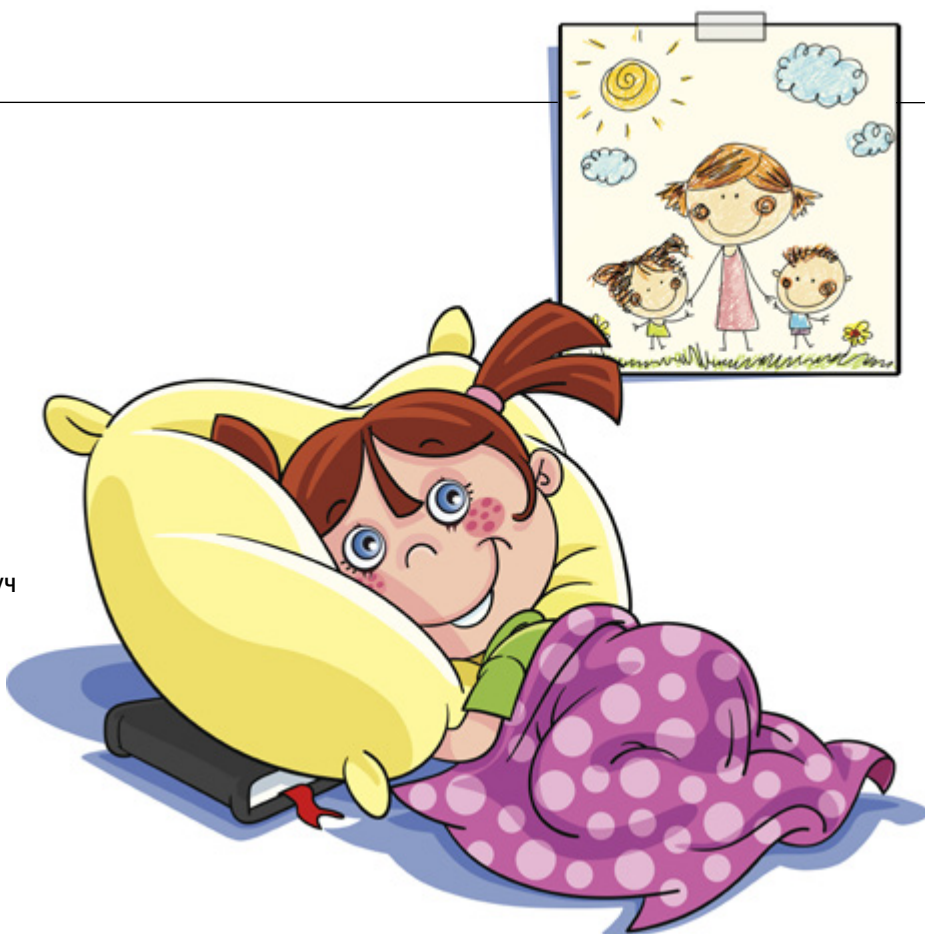
Я вирішив віддати себе моєму Спасителю. Я молився. Я щиро визнав свою слабкість і потребу в благодаті, а тоді я попросив Небесного Батька благословити мене Своєю божественною допомогою в майбутньому дні. Того вечора я відчув запевнення від люблячого Батька, що Він мав безмірне бажання допомогти Своему синові і безперечну силу виконати Його волю.

Від того вечора їжа більше не має такого непереборного впливу на мене. Я знаю, що причиною мого успіху є Ісус Христос. Як і Павло, я пізнаю, що "все можу в Тім, Хто мене підкріплює,—в Ісусі Христі" (Филип'янам 4:13). І я намагаюся ніколи не забувати іншого уроку від Павла: "А Богві дяка, що Він Господом нашим Ісусом Христом перемогу нам дав" (1 Коринтянам 15:57).

ДІТЯМ

Спаситель утішить вас

Запитайте члена сім'ї або друга про якийсь випадок, коли вони відчували себе втішеними Спасителем. Спробуйте пригадати випадок, коли Спаситель втішив вас. Ви можете зробити малюнок про свій досвід і повісити поруч з ліжком як нагадування, що Ісус Христос завжди буде поруч, щоб вас втішити.

З молитвою вивчіть цей матеріал і спробуйте зрозуміти, чим поділитися. Як розуміння життя і місії Спасителя збільшить вашу віру в Нього і благословить тих, про кого ви піклуєтесь як візитна вчителька? Більш докладна інформація міститься на сайті reliefsociety.lds.org.

Якості Ісуса Христа: стійкий і терплячий у стражданнях

Це одне з серії послань візитного вчителювання, де розповідається про якості Спасителя.

Терпеливість часто сприймається як непомітна, пасивна риса, але, як сказав президент Дітер Ф. Ухтдорф, другий радник у Першому Президентстві: “Терпеливість не є пасивною смиренністю чи неспроможністю діяти через власний страх. Терпеливість означає активне очікування і витримку. Вона означає наполегливість ... навіть коли прагнення нашого серця не здійснюються одразу. Терпеливість—це не просто витримка; це вміння витерпіти достойно!”

У нашому доземному житті Небесний Батько підготував план для нас—Його духовних дітей—і ми вигуквали від радості за можливість прийти на землю (див. Йов 38:7). Якщо протягом нашого земного життя ми приймаємо рішення узгоджувати свою волю з Його волею, Він “зробить [нас] знаряддям

в [Своїх] руках до спасіння багатьох душ” (Алма 17:11).

Президент Ухтдорф продовжував: “Терпеливість означає приймати те, що не може бути змінено, та сприймати це з мужністю, милістю й вірою. Це означає бути “бажаю[чими] підкорятися усьому, що Господь вважає за належне заповідати [нам], саме як дитина підкоряється своєму батькові” [Мосія 3:19]. Безперечно, терпеливість означає бути “твердим і стійким, і непохитним у виконанні заповідей Господа” [1 Нефій 2:10] кожної години щодня, навіть коли це важко робити”¹.

Додаткові уривки з Писань

Псалми 40:1; Галатам 5:22–23; 2 Петра 1:6; Алма 17:11

ПОСИЛАННЯ

1. Дітер Ф. Ухтдорф, “Продовжуйте з терпінням”, *Ліягона*, трав. 2010, сс. 57, 59.

Віра, сім'я, допомога

З Писань

У Писаннях говориться, що в нашому земному житті ми повинні бути “терпеливими у стражданнях, бо ми матимемо їх багато”. Тоді Бог дає таке втішаюче обіцання: “Витерпи їх, бо ось, Я з тобою, аж до кінця твоїх днів” (див. УЗ 24:8).

Наведена далі біблійна історія є прикладом терпіння і віри.

“А жінка одна, що дванадцять років хворою на кровотечу була, ... доторкнулась до краю одежі [Христа],—і хвилі тієї спинилася її кровотеча! ...

Ісус же промовив: “Доторкнувсь хтось до Мене, бо Я відчув силу, що вийшла з Мене ...

А жінка, побачивши, що вона не втаїлась, трясучись, підійшла та й упала перед Ним, і призналася перед усіма людьми, чому доторкнулась до Нього, і як хвилі тієї одужала.

Він же промовив до неї: “Дочко, твоя віра спасла тебе; іди з миром собі!” (Лука 8:43–48).

Як і ця жінка, ми можемо знайти благословення та вітху, і навіть зцілення, якщо наближаємося до Ісуса Христа—Чия Спокута може нас зцілити.

Поміркуйте над цим

Як, згідно з розповіддю в розділі Лука 8, були винагороджені роки терпіння цієї жінки, а згодом і її віра в Ісуса Христа?

БЛОКНОТ ЖОВТНЕВОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ, 2014 РІК

“Що Я, Господь, сказав, Я сказав ... чи Моїм власним голосом, чи голосом Моїх слуг, все одно” (УЗ 1:38).

Вивчаючи матеріали жовтневої генеральної конференції 2014 року, ви можете звертатися до цих сторінок (і Блокнотів конференцій у майбутніх випусках). Це допоможе вам у вивченні й застосуванні останніх учень сучасних пророків і апостолів та інших провідників Церкви.

ДОКТРИНАЛЬНІ ПИТАННЯ

Піклування про бідних і нужденних

“Якось журналіст запитав Матір Терезу з Калькутти про її безнадійне завдання порятунку убогих того міста. Він сказав, що з точки зору статистики, вона абсолютно нічого не досягла. Ця дивовижна маленька жінка відповіла, що її робота більше стосується любові, ніж статистики. ... Вона сказала, що може виконувати заповідь любити Бога і свого ближнього, служачи тим, кому *може* допомогти, усіма наявними для цього засобами. ... Журналіст зробив тверезий висновок, що християнство явно *поза* статистикою. ...

То як ми можемо робити “що можемо”? ...

... Я особисто віддаю належне Президенту Томасу Спенсеру Монсону. ... До дня своєї смерті пам'ятатиму цю картину, коли він летів додому з тоді економічно зруйнованої Східної Німеччини у своїх домашніх капцях, оскільки віддав комусь не лише запасний власний костюм і його змінні сорочки, але й взуття зі своїх ніг”.

Старійшина Джеффри Р. Холланд, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, “Хіба всі ми не є жебраками?” *Ліягона*, лист. 2014, сс. 40, 41, 42.

ПРОРОЧЕ ОБІЦЯННЯ

Небесні благословення

“Можливо [у важкі] часи у нас може виникнути запитання: “Чи дійсно нам потрібно дотримуватися всіх Божих заповідей?”

Моя відповідь на це запитання проста:

Я думаю, Бог знає те, чого не знаємо ми—те, чого ми не маємо змоги усвідомити! Наш Небесний Батько є вічною істотою, Чий досвід, мудрість і розум безмежно більший за наші. [Див. Ісаїя 55:9]. ...

Частково наша проблема, на мою думку, полягає в тому, що ми уявляємо, що у Бога всі Його благословення зачинені у величезній хмарі на небесах, і Він відмовляється давати їх нам, доки ми не підкоримося встановленим Ним певним суворим батьківським вимогам. Але заповіді зовсім не є такими. В дійсності Небесний Батько постійно проливає на нас благословення. Та наш страх, сумніви і гріх, подібно до парасолі, блокують ці благословення і вони не доходять до нас.

Його заповіді є люблячими настановами і божественною допомогою для того, щоб скласти парасолю, аби ми могли отримати постійну зливу небесних благословень”.

Президент Дітер Ф. Ухтдорф, другий радник у Першому Президентстві, “Радісно жити за євангелією”, *Ліягона*, лист. 2014, сс. 121–122.

Впишіть відсутні слова

1. "Коли ми _____ невірний вибір, великий чи малий, який є несумісним з відновленою євангелією, то втрачаємо благословення і захист, які нам потрібні". (Квентін Л. Кук, "Вибирайте мудро", с. 48).
2. "За нормами світу дослухатися до пророка може бути непопулярно, політично некоректно або _____ соціально неприйнятно. Але дослухатися до пророка—це завжди _____". (Керол Ф. Мак-Конкі, "Жити за словами пророків", с. 78).
3. "Пониження Господніх норм до рівня недопустимої поведінки суспільства—це _____". (Лінн Г. Роббінс, "В якому напрямку ви дивитесь?", с. 11).
4. "Абсолютна _____ існує у світі, який дедалі більше й більше зневажає абсолютні і звільняється від них. Прийде день, коли "перед Ісусовим Ім'ям вклон[ить]ся кожне коліно" і "кожний язик визна[є]: Ісус Христос—то Господь, на славу Бога Отця!" (Филип'янам 2:10–11)". (Девід А. Беднар, "Ходіть, і побачте!", с. 110).

Скринька з інструментами для вашого дому

Оцініть "ваше особисте використання кожного засобу; потім прагніть отримати скерування від Господа, щоб визначити, як ви можете краще

скористатися кожним із них". Старійшина Річард Г. Скотт, "Зробіть застосування віри своїм головним пріоритетом", с. 93.

1. Молитва
2. Вивчення Писань
3. Домашній сімейний вечір
4. Відвідання храму

Щоб прочитати, подивитися або послухати виступи з генеральної конференції, зайдіть на сайт conference.lds.org.

ЯК ГОВОРИТИ НА ВАЖКІ ТЕМИ

Шері Лін Кларк

Клінічний психолог, Служба сім'ї СОД

Коли ваші діти постають перед труднощами, важливо говорити з ними таким чином, щоб ваші стосунки зміцнилися.

Ви, батьки, знаєте про важливість труднощів і випробувань для зростання ваших дітей, але все ж важко бачити, коли діти страждають. Однак ці страждання можуть бути нагодою для встановлення міцних стосунків з вашими дітьми, якщо ви створите в домі атмосферу любові. Президент Гордон Б. Хінклі (1910–2008) заохочував батьків створювати таку атмосферу: “Мое благання—і я хотів би бути більш красномовним, кажучи про це,—є благанням про спасіння дітей. Надто багато з них відчують біль і страх, самотність і розпач. Дітям потрібне сонячне світло. Дітям потрібне щастя. Їм потрібні любов і турбота”¹.

Є багато важких питань, перед якими можуть поставати ваші діти, наприклад: грубе поводження, непристойна мова, нечесність у школі, потяг до осіб своєї статі, неправильне харчування, депресія і думки про самогубство. Батьки, які є членами Церкви, знають, що вони “мають священний обов’язок виховувати своїх дітей в любові і праведності”², але як ви з цим справляєтеся, коли вашим дітям важко вирішувати

складні питання—чи то у своєму житті чи в житті їхніх друзів? Ось кілька настанов:

Ставте запитання, які запрошують до розмови. Ви можете ставити такі запитання: “Схоже, що тебе щось турбує. Хочеш про це поговорити?” Таке запитання не лише свідчить про те, що ви помітили, що вашу дитину щось непокоїть, але і відкриває двері вашій дитині, запрошуючи розповісти так багато (або мало), скільки їй захочеться.

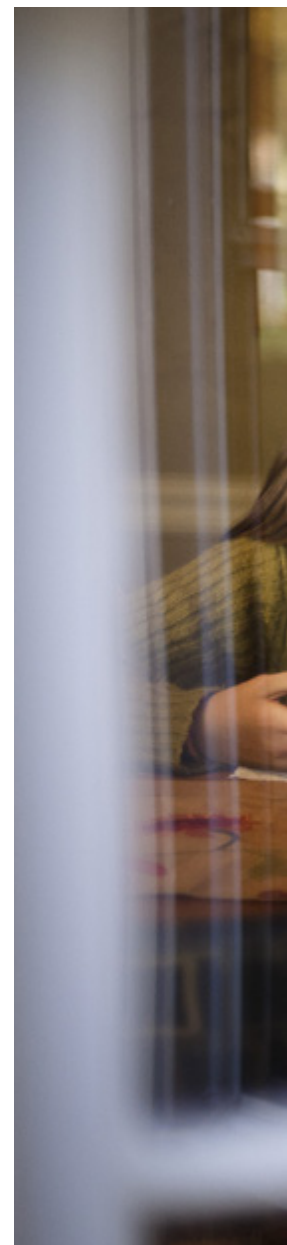
Після того як дитина поділиться своїми думками стосовно певного питання, ваша реакція може бути такою: “Дякую за те, що розповідаєш мені про це, і дякую, що довіряєш мені цю інформацію. Я можу лише уявляти, що ти відчуваєш. Як я можу допомогти?”

Такі сповнені любові відповіді, як правило, відкривають двері для подальшого діалогу. Важливо, щоб діти знали про вашу щирість. Обійми або сповнений любові погляд також допомагають виявити щире, сердечне турботу.

Слухайте, щоб зрозуміти. Старійшина Рассел М. Нельсон,

з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, сказав: “Час слухати настає тоді, коли хтось хоче бути почутим. Діти від природи прагнуть розповідати про те, що переживають. ... Якщо вони хочуть розповісти про свої страждання, чи можемо ми уважно слухати про жахливий випадок, не виявляючи того, наскільки ми вражені почутим? Чи можемо ми слухати, не перебиваючи і не висловлюючи різких зауважень, які з шумом закривають двері для діалогу? Діти мають чітко розуміти і відчувати заспокійливе запевнення, що ми в них віримо і розуміємо їхні почуття. Дорослі не мають вдавати, що нічого не відбулося лише тому, що їм хотілося б, аби було по-іншому”³.

Виявляйте повагу. В Писаннях дається чудова настанова щодо того, як створювати атмосферу

любові і поваги. Зверніть увагу на ключові слова в Ученні і Завітах 121:41–42: *переконання* (без застосування сили), *довготерпіння* (без негайного вимушеного погодження чи нетерпіння), *м'якість* (без галасу, агресивного, нав'язливого спілкування), *лагідність* (без гордовитості чи зверхнього ставлення), *доброта* (без жорстоких маніпуляцій) і *любов нелицемірна* (щирий, відвертий вияв любові). Коли наша розмова стає задушевною,

“ми ставимося до інших з більшим терпінням, добротою, лагідним схваленням і бажанням зіграти позитивну роль у їхньому житті”⁴.

Уникайте критицизму. Батьки-святі останніх днів намагаються наслідувати у своєму житті приклад Спасителя. Його стосунки з людьми були сповнені любові, співчуття і щирої турботи. Навіть коли люди вчиняли тяжкі гріхи, Він закликав до покаяння, але не засуджував їх (див. Іван 8:3–11). Не критикуйте своїх

дітей, бо це може призвести до того, що у них буде занижена самооцінка і брак упевненості; натомість знаходьте хороше в кожній дитині і звертайте на це увагу.

Контролюйте свій гнів.

“Ліпший від силача, хто не скорий до гніву” (Приповісті 16:32), і “дух суперечок ... від диявола, який є батьком суперечок, і він підбурює серця людей сперечатися із злістю” (3 Нефій 11:29). Гнів відганяє Дух і може зруйнувати стосунки між

батьками і дітьми, якщо ці стосунки не дуже міцні. На генеральній конференції Президент Хінклі сказав: “Я прошу вас: тримайте себе в руках, посміхайтесь. Це допоможе перемагати гнів. Нехай ваші слова будуть сповнені любові й миру, вдячності й поваги. Якщо ви будете так робити, у вашому житті не буде жалкувань. Ви збережете шлюб і сімейні стосунки. Ви будете багатого щасливіші”⁵.

Зміцнюйте стосунки. Усі ці пропозиції можуть допомогти, але якщо ви не зможете їх згадати під час важкої розмови з дитиною, просто запитайте себе: “Як я можу скористатися цією ситуацією з моєю дитиною як нагодою зміцнити наші стосунки?” Потім дослухайтеся до отриманого натхнення і дійте відповідно.

Не здавайтесь. Виховання дітей може бути нелегкою справою, однак

ви можете досягнути успіху, якщо не будете здаватися. Президент Говард В. Хантер (1907–1995) звернувся з такими словами підбадьорення: “Успішні батьки це такі, які люблять, які жертвують і які піклуються, навчають та служать, задовольняючи потреби дитини. Якщо ви робили все це, а ваша дитина все ще неслухняна, недисциплінована або піддається мирському впливу, це не означає, що ви неуспішні батьки”⁶. ■
Автор мешкає в Південно-Африканській Республіці.

ПОСИЛАННЯ:

1. Gordon B. Hinckley, “Women of the Church”, *Ensign*, Nov. 1994, 54.
2. “Сім'я: Проголошення світові”, *Ліягона*, лист. 2010, третя сторінка обкладинки.
3. Рассел М. Нельсон, “Listen to Learn”, *Ensign*, May 1991, 22.
4. Marvin J. Ashton, “The Tongue Can Be a Sharp Sword”, *Ensign*, May 1992, 20.
5. Гордон Б. Хінклі, “Повільні на гнів”, *Ліягона*, лист. 2007, с. 66.
6. Howard W. Hunter, “Parents' Concern for Children”, *Ensign*, Nov. 1983, 65.

ЯК РОЗМОВЛЯТИ З ПІДЛІТКАМИ

Говорити про труднощі досить складно, але ще важче говорити про них з підлітками, які проходять процес формування особистості—стають незалежними від батьків. Підліткам доводиться справлятися з величезним навантаженням у багатьох сферах: навчання, емоції, спілкування. Їхні вірування і система цінностей іноді ставляться під сумнів друзями і однолітками. Їхні стосунки з батьками можуть стати нетривкими на цій стадії розвитку, і нерідко буває так, що підлітки відчувають збентеження, самотність, занепокоєння, невпевненість, безпомічність, відокремленість або навіть депресію.

Батьки, які з розумінням і чуйністю ставляться до подібних проблем розвитку, можуть краще допомогти своїм підліткам у час, коли ті найбільше потребують своїх батьків.

ДІДУСЬ, БАТЬКО

Аарон Л. Вест

Церковний відділ видавництва

Уявіть 3000 місіонерів, які зібралися у великому залі. Дві тисячі дев'ятсот дев'яносто дев'ять з них жваво розмовляють і дивляться кудись в одному напрямку. Дехто став навшипиньки. Деякі підстрибують, аби хоч зазирнути через тих, хто стоїть навшипиньки. Дехто стоїть на складаних стільцях. Один місіонер сидить на складаному стільці, впершись ліктями в коліна, долоні зімкнені, голова опущена.

Можливо, все відбувалося не зовсім так, але саме так я це пам'ятаю. Такими були мої почуття. Тим одним місіонером був я.

Уявляючи цю картину, ви можете подумати, що мені було самотньо або сумно. Насправді, я переживав один із найщасливіших моментів у своєму житті—момент, до якого я з радістю повертався потім багато разів.

Я був у центрі підготовки місіонерів у Прово, штат Юта, готуючись до служіння місіонером повного дня в Еквадорській місії Кіто. Приїхав Президент Гордон Б. Хінклі

(1910–2008), який на той час був першим радником у Першому Президентстві, щоб звернутися до всіх місіонерів в ЦПМ.

Увесь гамір почався після зборів. Я помітив, що люди не просувалися до дверей, тому запитав іншого старійшину, що відбувається.

“Тут, у місіонерській школі, онук Президента Хінклі,—сказав він,— і Президент Хінклі щойно спустився зі сцени, щоб його обійняти!”

Давши таке пояснення, старійшина став на свій стілець, щоб краще бачити, і вигукнув: “Нічого

собі! Як би було гарно мати дідусем Президента Хінклі!”

Я любив і поважав Президента Хінклі і був натхнений його посланням того дня. Але в той момент я був вражений думкою, яка змусила мене сидіти на своєму стільці, а не стати на нього. Посеред усього того радісного захоплення я тихо сидів і думав: “Це, звичайно, було б прекрасно мати дідусем Президента Хінклі. Але я б не проміняв на нього свого дідуся Фелта або дідуся Веста”. Я підняв голову і відчув теплі обійми вдячності завдяки думкам про мій спадок, мою сім'ю.

Потім прийшла інша думка, більш значима, ніж перша: “Крім того, я—син Бога”. Я знав, що я—онук стоматолога і онук керуючого заводом, мав таку ж цінність, як і онук пророка. Чому? Ми обидва мали одного й того ж Небесного Батька.

Інші 2999 місіонерів, зрештою, попрямували до дверей того великого залу. Я приєднався до них більш підготовлений служити Господу, ніж був ще кілька хвилин тому. ■

КОЖНЕ ВИПРОБУВАННЯ МОЖЕ ЗМІЦНЮВАТИ ВІРУ

Джорджія Мурджія

Коли мені було сім років і я дізналася, що мій батько загинув внаслідок нещасного випадку, я молилася про диво.

Коли я була дитиною, серед найулюбленіших подій дня було очікування на повернення батька з роботи. Я дивилася у вікно, щоб бачити, як він іде, і рахувала кожен його крок у напрямку дому, передаючи радість, яку він приносив з собою. Я ніколи не думала, що мені доведеться жити без цього почуття.

Одного дня, коли мені було сім років, замість батька прийшов чоловік з сумним обличчям, який, стоячи у дверях, сказав нам, що батько загинув внаслідок нещасного випадку.

Того дня я була мовчазною. Я дивилася на свого чотирирічного брата і маму, таку молоду

і самотню, і не плакала. Я не вірила, що це правда, тож я підійшла до вікна і довго дивилася на вулицю. Я почала відчувати нестерпну силу, що тиснула мені на плечі, тягар, що не давав мені вільно дихати, тиск, що пригнічував мене.

Невдовзі після батькової смерті я сама пішла в свою кімнату в приглушеному світлі вечірнього сонця і, як мене було навчено, помолилася Небесному Батькові. Я просила Його дати можливість побачити свого любого батька знову, просто обняти його. У серці я знала, що Небесний Батько зможе зробити для мене це диво.

Того дня я не побачила свого татуса і не обняла його, але мені було дано набагато більше. Я відчувала, ніби Спаситель поклав Свої руки мені на плечі. Його присутність була майже відчутною, коли Він зняв тягар, що тиснув мені на груди.

Зараз, коли минуло понад 20 років, те полегшення ніколи мене не залишало. Часом я відчувала сум, але це не була порожнеча

СПАСИТЕЛЬ МОЖЕ ЗЦІЛЮВАТИ І ЗМІЦНЮВАТИ

“Завдяки Його нескінченній і вічній жертві (див. Алма 34:14), [Спаситель] має досконале співчуття і може простягнути нам Свою руку милості. Він здатен допомогти, торкнутися, підтримати, зцілити і зміцнити нас так, як самі ми ніколи б не змогли, і допомогти нам

зробити те, що самі ми ніколи б не зробили, покладаючись лише на власні сили. ...

Унікальні тягарі в житті кожного з нас допомагають нам поклатися на заслуги, милосердя і милість Святого Месії (див. 2 Нефій 2:8). Я свідчу і обіцяю, що Спаситель допоможе нам нести наші тягарі з легкістю (див. Мосія 24:15)”.

Старійшина Девід А. Беднар, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, “Вони могли зносити свої тягарі з легкістю”, *Ліягона*, трав. 2014, с. 90.

Зараз, коли минуло понад 20 років, те полегшення, яке дав мені Спаситель, ніколи мене не залишало. Багато разів Дух приходив втішати мене, допомагати і вказувати шлях.

або відчуття втрати свого батька. Я можу озирнутися назад і побачити, скільки разів Дух приходив втішати мене, допомагати і показувати дорогоцінний шлях, прокладений Спасителем. Я можу відчувати Його присутність у своєму житті завдяки тому першому випробуванню, яке допомогло мені дивитися на щоденні випробування з точки зору вічності. Я знаю, що саме євангелія в нашому житті дозволяє відчувати невидиму турботу Спасителевої руки.

Я уклала шлюб на вічність, і зараз у нас з чоловіком троє маленьких донечок, які приносять у наш дім відчуття небес. Коли я їх бачу, то радію спокою і знанню про те, що

кожен сум, кожне випробування і трудність у їхньому житті можуть приносити з собою більшу віру, нове свідчення і прекрасні чудеса. Я радію глибокій впевненості, що

коли їм буде потрібне те, що не зможемо дати ми з чоловіком, вони будуть мати захист, втішення і спасіння, так само, як і я. ■
Автор живе в Сардинії, Італія.

НАВЧАТИСЯ ЗАВДЯКИ ВИПРОБУВАННЯМ

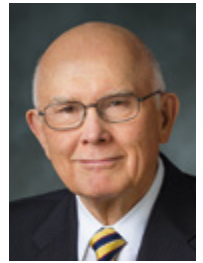
Хоча важливо молитися, щоб мати силу і допомогу у випробуваннях, важливо також молитися, щоб навчатися завдяки випробуванням. Ви можете молитися, аби мати очі, щоб бачити, і вуха, щоб чути (див. Повторення закону 29:3) лагідні милості Господа і Його благодать у своєму житті (див. Етер 6:12).

Ви можете написати у своєму щоденнику про засвоєні вами уроки і докази любові Небесного Батька до вас, яку ви відчували у важкі періоди вашого життя.

• БУТИ СВІДКАМИ БОГА

Старійшина
Даллін Х. Оукс
З Кворуму
Дванадцятьох
Апостолів

Як “сіль землі”, ми, святі останніх днів, маємо зберігати свою репутацію, живучи згідно зі своєю релігією і доводячи, що ми є свідками Бога.

Ми живемо у світі, де багато людей заперечують існування Бога або важливість Його заповідей. Я сподіваюся, що сказане мною допоможе вам більш ефективно виконувати свій обов'язок свідчити про Бога і відстоювати істину та праведність.

I.

Я почну з перших трьох Уложень віри:

“Ми віримо в Бога, Вічного Батька, і в Його Сина Ісуса Христа, і в Святого Духа.

Ми віримо, що людей буде покарано за їхні власні гріхи, а не за Адамову провину.

Ми віримо, що завдяки спокуті Христа все людство може бути спасеним через послухність законам і обрядам євангелії” (Уложення віри 1:1–3).

Великий пророк Книги Мормона навчав тим самим істинам:

“Віруйте в Бога; віруйте, що Він є, і що Він створив усе, і на небесах, і на землі; віруйте, що Він має всю мудрість, і всю силу, і на небесах, і на землі; віруйте, що людина не розуміє всього того, що Господь може розуміти.

І знову, віруйте, що ви повинні покаятися у ваших гріхах і відмовитися від них, і упокоритися перед Богом; і просити від щирого серця, аби Він простив вас; і ось, якщо ви вірите всьому цьому, дивіться, виконуйте це” (Мосія 4:9–10).

На противагу, в наш час багато людей заперечують або ставлять під сумнів існування Бога і наполягають, що всі правила поведінки створені людьми і можуть за бажанням прийматися або відкидатися.

Чому я говорю про такі основоположні істини, як існування Бога і реальність абсолютних понять правильного і хибного, що керують нашою поведінкою? Іноді найнеобхідніше, про що ми можемо навчати,—це саме про ті речі, які ми схильні приймати як належне. Ми можемо нехтувати простими, основоположними істинами, оскільки припускаємо, що вони зрозумілі всім, але це не так. Ми повинні робити особливий наголос на фундаментальних істинах, на яких ґрунтуються наші вірування. Зрештою, це включає існування Бога і вічної реальності істин та правильного і неправильного, які визначаються Його вченнями і Його заповідями.

II.

Заперечення Бога або применшення Його ролі в людських справах, яке почалося з Ренесансу, в наш час стало поширеним. Уславлення людського розуму має хороші й погані наслідки. Завдяки науці наше життя надзвичайно покращилося, але заперечення божественної влади як основоположної у визначенні правильного і хибного тими людьми, які замінили Бога наукою, змушує багатьох віруючих людей ставити таке запитання: “Чому воля будь-якого видатного філософа ліберального спрямування [або навіть воля будь-якої гілки Верховного Суду Сполучених Штатів] ... має більше значення для моральних рішень, ніж воля Бога?”¹

Ті, хто звертається до людської логіки, аби витіснити божественний вплив зі свого життя, применшують себе і таким чином знецінюють цивілізацію.

Я вдячний за знання про те, що існує два методи здобуття знань: науковий і духовний, який починається з віри в Бога і ґрунтується на Писаннях, натхненних вченнях та особистому одкровенні. Немає гострого протиріччя між знанням, здобутим цими різними методами, оскільки Бог, наш всемогутній Вічний Батько, знає всю істину і запрошує нас навчатися обома способами.

Пророцтва про останні дні передрікають велику протидію духовній істині та вчинкам. У деяких із цих пророцтв ідеться про антихриста, а в інших говориться про велику і мерзотну церкву.

Антихрист

Апостол Іван використовує слово “антихрист”, аби описати того, хто “відрікається Отця й Сина” (1 Івана 2:22). У наш час ті, хто заперечують існування Бога, називаються атеїстами. Дехто з них насміхається над вірою людей, що вірять у явища, які неможливо довести, і навіть агресивно заперечують божественне існування, яке вони не можуть спростувати.

Ми підготовлені до таких заперечень завдяки розповіді про чоловіка на ім'я Коригор у Книзі Мормона. Словами, які дуже нагадують більшість з того, що пишуть атеїсти в наш час, Коригор, якого двічі названо “антихристом” (Алма 30:6, 12), навчав:

“Ви не можете знати про те, чого не бачите; отже, ви не можете знати, чи буде такий Христос.

Ви чекаєте і кажете, що бачите відпущення ваших гріхів. Але дивіться, це наслідок божевільного розуму; і це божевілля вашого розуму приходиться через традиції ваших батьків, які ведуть вас геть до віри в те, що не є так” (Алма 30:15–16).

Коригор також проголосив, що “не може бути спокути, зробленої за гріхи людей”. Описані ним наслідки заперечення ідеї гріха і Спасителя вражають подібні до вірувань багатьох людей у наш час: “Кожній людині живеться в цьому житті згідно з умінням особи; тому кожна людина процвітає відповідно до свого генія, і ... кожна людина перемагає відповідно до своєї сили; і *що б людина не зробила, то не є злочин*” (Алма 30:17; курсив додано).

Моральний релятивізм

Сьогодні ми називаємо філософію Коригора моральним релятивізмом. Два дослідники описують цю філософію таким чином: “Коли доходить до питань моралі, не існує універсально об'єктивних правильних або хибних відповідей, жодних належних або неналежних суджень і розумних або раціональних способів того, як робити моральні розмежування, що застосовуються в кожному місці і до кожної людини”².

Ці вірування застосовуються багатьма людьми в популярних медіа і як реакція на тиск з боку оточуючих. “Забудьте про старі правила. Робіть те, що вам подобається. Якщо вас ввіймають, ви не несете ніякої відповідальності, окрім тієї, що накладається людським

“Гуманізм перетворює людину на бога, верховну істоту, а освічений людський розум стає арбітром усього, що є істинним, хорошим і прекрасним”.

законом або громадським засудженням”. В основі цих ідей лежить припущення, що немає Бога або, якщо Він і є, то не дав жодних заповідей, які стосуються нас у цей час.

Секулярний гуманізм

Заперечення недоказового Бога і заперечення існування правильного і хибного є найбільш впливовими у сфері вищої освіти. Секулярний гуманізм— відгалуження гуманізму, яке отримало таку назву, ймовірно, через свій тісний зв'язок з секуляризмом, є свідомим або мимовільним втіленням вчень викладацького складу багатьох коледжів і університетів.

Для віруючих людей образливою складовою у різних гуманістичних філософіях є заперечення ними існування Бога і заперечення моральних абсолютів, які ґрунтуються на Його заповідях. Таким

чином Гуманістичний маніфест 1973 року заперечував “традиційні моральні кодекси” і “традиційні догматичні або авторитарні релігії, що ставлять одкровення, Бога, обряд або символи віри понад людські потреби і переживання”. Далі в ньому проголошується: “Ми можемо не знаходити ніякої божественної мети ... для людей. ... Те, чим ми є зараз або чим станемо, є заслугою людей. Ніяке божество нас не спасе; ми повинні спасати себе самі”³.

Звичайно, прихильники гуманізму, які називають себе гуманістами, зробили позитивний вклад. Наприклад, вони підтримували демократію, права людини, освіту і матеріальний прогрес. Оскільки весь цей прогрес поширюється і на віруючих, то питанням нашого непогодження з гуманістами є заперечення божественної влади і цінностей.

В одкровенні Нефію було сказано, що є лише “дві церкви”: “церква Агнца Божого” і “церква диявола”.

Як пише Чонсі Ріддл, колишній професор філософії з УБЯ: “Гуманізм перетворює людину на бога, верховну істоту, а освічений людський розум стає арбітром усього, що є істинним, хорошим і прекрасним”. Він також нагадує нам, що гуманізм “отримує схвальні відгуки у світовій пресі в наш час, оскільки більшість письменників, публіцистів, учених і журналістів дотримуються цих переконань”⁴.

Багато з тих, хто заперечує існування Бога чи сумнівається в Його існуванні, імовірно, не визнають філософію морального релятивізму. Вони вважають, що знають певні зовнішні норми правильного і хибного, хоча абсолютні норми, які не ґрунтуються на вірі в Бога, дуже важко пояснити. Складається враження, що секулярні гуманісти, які формально заперечують “традиційну релігійну мораль” і проголошують, що покладаються на “результати наукових дослідів”⁵, втілюють пророцтво Книги Мормона про людей, які живуть “без Бога в світі” (Мосія 27:31).

Велика і мерзотна церква та інші “церкви”

У пророцтвах Книги Мормона описується “велика й мерзотна церква всієї землі, засновником якої є диявол” (1 Нефій 14:17). Ця “церква”, як було пророковано, “пану[є] над усією землею, серед усіх народів, колін, язиків і людей” (1 Нефій 14:11). Ця церква, яку названо “мерзотнішою за усі інші церкви”, як сказано, також діє “заради похвали світу” в тому, щоб “заводит[и] святих Бога] у неволю” (1 Нефій 13:5, 9).

Оскільки жодна релігійна деномінація—християнська або нехристиянська—ніколи не “панувала” над усіма народами на землі або потенційно нездатна заводити всіх святих Бога “у неволю”, ця велика і мерзотна церква має бути чимось набагато більш масштабним і поширеним, ніж одна “церква”, у тому розумінні, як ми сприймаємо її зараз. Це має бути будь-яка філософія або організація, яка протидіє вірі в Бога. І “неволя”, до якої така “церква” намагається привести святих, буде не стільки фізичним ув’язненням, скільки потраплянням у полон хибних ідей.

В одкровенні Нефію було сказано, що є лише “дві церкви”: “церква Агнця Божого” і “церква диявола” (1 Нефій 14:10; див. також 13:4–6). Це описання змальовує різницю між тими, хто вірує в Бога і прагне служити Йому відповідно до свого найкращого розуміння, й тих, хто заперечує існування Бога (див. 1 Нефій 14:10).

В інших вченнях, що містяться в Книзі Мормона, слово *церква* також використовується для позначення віри або невіри в Бога. В останніх розділах книги 2 Нефій пророкується про те, що в останні дні іновірці збудують “багато церков”, які “звели нанівець силу і дива Бога, і проповідували собі свою власну мудрість і свої власні вчення, щоб мати користь” (2 Нефій 26:20). У них ідеться про “церкви, які збудовані, і не для Господа” (2 Нефій 28:3), які “навчатимуть своїм наукам” і “заперечують силу Бога” (2 Нефій 28:4, 5). Вони “кажуть людям: прислухайтеся до нас, і почуйте ви наше повчання; тож знайте, що немає Бога сьогодні” (2 Нефій 28:5).

Під час служіння серед нефіїців Спаситель застерігав про церкви, які “не збудовано на Моїй евангелії, а збудовано на діяннях людей або на діяннях диявола” (3 Нефій 27:11; див. також учення про “велику і простору будівлю” в 1 Нефій 8:26–33; 11:35 і 12:18). Ці застереження не обмежуються релігійними організаціями. За сучасних обставин вони включають велику кількість мирських філософій і заходів.

III.

Багато людей, які вірять у Бога і в правильне та хибне, що існують завдяки Його заповідям, відчувають на собі зневагу та глузування мирських учень і заперечення Бога, що спостерігається в багатьох організаціях, у тому числі в навчальних закладах та засобах масової інформації. Перед такими пророкованими труднощами постають богобоязненні люди, кількість яких зменшується, але які розділяють нашу віру в Бога і в правильне та хибне, що існують завдяки Його заповідям. Це є лише повторенням того, що було за часів Спасителя.

Навіть коли “нас тиснуть”, ми “не впадаємо в розпач” (2 Коринтянам 4:8). Ми знаємо, що наше духовне зростання вимагає “протилежн[ості] в усьому” (2 Нефій 2:11). Ми також знаємо, що “Господь вважає належним карати Свій народ; так, Він випробовує їхню терпеливість і

їхню віру” (Мосія 23:21). Однак Писання також навчають, що Він визволить тих, хто покладає на Нього довіру (див. 1 Самуїлова 17:37, 45–46; Псалми 34:22; Приповісті 3:5–6; Алма 36:27; 38:5).

Зараз я запропоную три різновиди нашої реакції на те, що відбувається зараз, починаючи з найпростішого. Усі вони відповідають величному вченню з Книги Мормона стосовно того, що ми маємо бути “свідками Бога в усі часи і в усьому, і в усіх місцях”, щоб такими залишатися “аж до самої смерті” (Мосія 18:9).

Шанувати ім'я і вплив Бога

Нас навчають “вірити в Христа і не відрікатися від Нього” (2 Нефій 25:29); “зверта[тися] до [Христа] в кожній думці, не вага[тися], не б[оятися]” (УЗ 6:36); “говори[ти] про Христа”, “втіша[тися] у Христі”, і “проповіду[вати] Христа” (2 Нефій 25:26). Два способи, у які ми можемо це робити—наші особисті молитви і наші особисті привітання.

В особистих і сімейних молитвах ми повинні просити Бога допомогти нам і нашим ближнім та провідникам розпізнавати Бога, нашого Творця, і те, що є правильним та хибним згідно з Його заповідями. Ми повинні це робити заради Його дітей повсюди.

Ми також повинні захищати себе від сучасних тенденцій не згадувати про релігію навіть у особистих розмовах. Впродовж останніх років використання релігійних символів і побожних слів у Різдваєних привітаннях та листівках майже зникли. Коли ми приймаємо рішення, чи брати участь у такому спілкуванні, нам не слід усувати священні нагадування з наших приватних розмов. Як віруючі, ми маємо право захищати ім'я і вплив Бога та Христа на наші розмови, життя і культуру.

Публічно говорити про благословення Бога

В присутності інших розповідайте про благословення Бога. Це буде протидією все меншій кількості згадувань про релігію і про Бога та Його благословення у наших публічних виступах. Порівняйте, наприклад, чинні публічні документи і риторику сучасних провідних урядовців Сполучених Штатів з подібними документами і словами лідерів перших двох століть існування Америки. На протипагу їм ви знайдете докази цілеспрямованих зусиль уникати згадувань Бога і впливу релігії в заснуванні та збереженні Америки.

Що ми можемо з цим робити? По-перше, ми можемо показувати правильний приклад: навчаючи в своїх сім'ях та в Церкві, ми можемо визнавати благословення Господа у своєму житті та в житті наших народів. Щоб це робити “в мудрості і за порядком” (Мосія 4:27), нам не слід заперечувати, що до наших народів належать—і це є благословенням—громадяни, які сповідують іудаїзм, мусульманство та інші нехристиянські конфесії, а також атеїсти. Але ми щиро повинні говорити про той факт, що, наприклад, Сполучені Штати засновані людьми і лідерами, які були, головним чином, християнами, і які втілили принципи своєї віри в Конституції, законах і культурі нації⁶.

У нещодавньому нарисі брат Клейтон Крістенсен, професор бізнес-школи в Гарварді і колишній сімдесятник, доводить, що релігія є основою як демократії, так і процвітання. Він нагадує нам, що як демократія, так і капіталізм, залежать величезною мірою від виконання угод, недотримання яких не переслідується законом, і ця умова залежить від релігії, яка навчає основоположним принципам, таким як “рівність людей, важливість поважати чужу власність і особиста чесність та цілісність”. Секуляризм, який намагається замінити теїстичну релігію, не має повноважень або програм для забезпечення того, що брат Крістенсен називає “необхідною умовою виконання загальною більшістю людей угод, недотримання яких не переслідується законом”⁷.

Захищати свободу віросповідання

Захищати свободу віросповідання. Це складніше, тому що вимагає спільних дій віруючих різних конфесій. Там, де існує гарантована урядом свобода релігії, ми повинні вимагати від урядовців дотримуватися цих гарантій. Зараз я зверну увагу лише на два приклади, які зараз викликають занепокоєння.

Перший стосується публічної молитви. Молитва відбувається, коли люди звертаються до Божественної Істоти, яким би не було їхнє поняття про Бога і як би вони не вирішили до Нього звертатися. Незалежно від змісту молитви, який може змінюватися відповідно до вірування того, хто молиться, коли молитва промовляється публічно, вона є важливою як ствердження або символ залежності всієї групи від Бога і благоговіння

перед Ним. Такою є природа молитов, що промовляються на початку законодавчих зборів, або на нарадах, або під час клятв, що даються перед тим, як свідчити в суді або під час призначення на посаду офіційних осіб. Яким би не було сприйняття Бога особою, призначеною молитися, і якими б не були її релігійні переконання чи мова молитви, я сподіваюся, що ми засвідчимо нашу віру в Бога символом молитви, яка буде мудрою і толерантною. За це варто боротися.

По-друге, ми повинні бути готовими протистояти урядовцям і тим політичним діячам, які пропонують звести релігійну свободу до “свободи поклоніння”. У Сполучених Штатах, наприклад, гарантія “релігійної свободи” захищає право виходити з наших приватних помешкань, у тому числі з церков, синагог і мечетей, та діяти відповідно до своїх вірувань, будучи підлеглими лише нашому законному уряду, який необхідний для захисту здоров'я, безпеки і благополуччя громадян. Безумовно, свобода релігії захищає віруючих громадян, даючи їм можливість діяти відповідно до їхніх вірувань під час публічних політичних дебатів та у законотворчості, незалежно від того, чи вони рядові громадяни, чи законодавці.

Як сказав у своєму потужному зверненні до загальнонаціонального зібрання християнських лідерів Джеффри Р. Холланд, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, ми, святі останніх днів, “з радістю об'єднаємося, ... щоб гарантувати свободу релігії, яка дозволить всім нам висловлюватися і [діяти] з точки зору християнської моралі в питаннях вирішення сучасних суспільних проблем”⁸.

Нам потрібно підтримувати коаліції релігійних діячів і богобоязних людей, які об'єднуються заради захисту традиційної культури віри в Бога і визнання Його благословень.

IV.

На завершення я хочу нагадати всім віруючим повсюди, що у них є релігійний обов'язок бути свідками Бога. Ми повинні стверджувати свої релігійні вірування, об'єднуватися, аби відстоювати своє право вільно сповідувати свої релігії, та шанувати їхню важливу роль у встановленні, збереженні і процвітанні народів.

Нам потрібно підтримувати коаліції релігійних діячів і богобоязних людей, які об'єднуються заради захисту традиційної культури віри в Бога і визнання Його благословень.

Я нагадую моїм товаришам, християнам, про урочисте вчення апостола Івана:

“А кожен дух, який не визнає Ісуса, той не від Бога, але він антихристів, про якого ви чули, що йде, а тепер уже він у світі” (1 Івана 4:3).

Якщо ми перестанемо висловлюватися як свідки Бога, результат буде таким самим, як у Спасителевому вченні про сіль, яка втратила свою солоність. Змішана з іншими речовинами—так само як і ми можемо бути вихолощені цінностями світу—вона втрачає свій унікальний вплив на сукупну більшість. Як сказав Спаситель: “Не придасться вона вже нінащо, хіба щоб надвір була висипана та потоптана людьми” (Матвій 5:13).

Як “сіль землі”, (Матвій 5:13), ми, святі останніх днів, маємо зберігати свій смак, живучи згідно зі своєю релігією і доводячи, що ми є свідками Бога. Якщо ми так чинимо, то приєднуємося до гурту тих, хто насолоджуватиметься остаточною

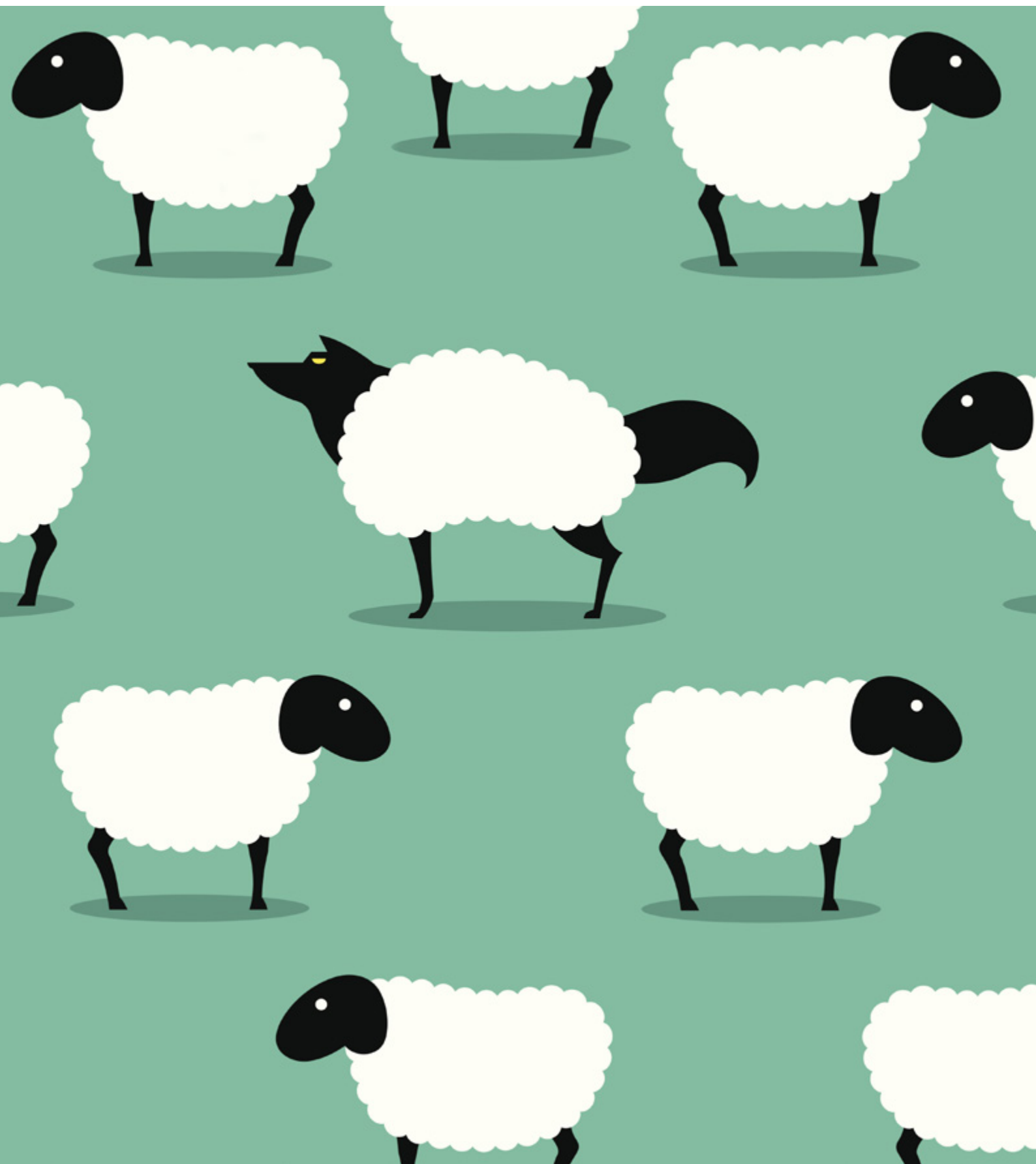
перемогою істини та праведності, коли “схилиться кожне коліно ... і визнає Бога кожен язик” (Римлянам 14:11), а також Господа Ісуса Христа, Якому ми поклоняємося і Чиїми служителями ми є. ■

З виступу “Свідки Бога”, виголошеному на духовному вечорі в Університеті Бригама Янга–Айдахо 25 лютого 2014 року. Повний текст виступу англійською мовою можна знайти на сайті www2.byui.edu/DevotionalsandSpeeches.

ПОСИЛАННЯ

1. Stephen L. Carter, *The Culture of Disbelief: How American Law and Politics Trivialize Religious Devotion* (1993), 226; see chapter 11 generally.
2. Francis J. Beckwith and Gregory Koukl, *Relativism: Feet Firmly Planted in Mid-Air* (1998), 12–13.
3. In Paul Kurtz, ed., *Humanist Manifestos I and II* (1973), 14, 15–16.
4. Chauncey Riddle, *Think Independently: How to Think in This World but Not Think with It* (2009), 120, 121.
5. In Kurtz, *Humanist Manifestos I and II*, 16.
6. Див. John A. Howard, *Christianity: Lifeblood of America's Free Society, 1620–1945* (2008), 51.
7. Clayton Christensen, “Religion Is the Foundation of Democracy and Prosperity”, see mormonperspectives.com/2011/02/08/religion-is-the-foundation-of-democracy-and-prosperity.
8. Див. Джеффри Р. Холланда, “Разом відстоювати справу Христа”, *Ліягона*, серп. 2012, с. 26.

Повстання Сатани

Що є справжньою суттю того, що Сатана запропонував на доземній нараді?

Марк А. Метьюз

Семинарії та інститути

Коли я був юнаком, то почав помічати цікаву тенденцію серед деяких членів Церкви. Коли вони бачили ситуацію, де були узгоджені правила і встановлені наслідки за неслухняність (наприклад, в тому, що стосується дисциплінарної політики Церкви, дисципліни запровадженої батьками або обов'язкових місіонерських правил чи норм поведінки в церковних школах), вони часто казали: “Але чи не схоже це на підхід Сатани? Чи не змушують вони людей бути праведними?”

Ця відповідь спочатку дивувала мене—як міг хтось подумати, що практика, схвалена Господом і Його Церквою, могла бути частиною “плану Сатани”? Відтоді я зрозумів, що таке неправильне розуміння, як це—стосовно повстання Сатани і Війни на небесах—насправді сьогодні є досить поширеним, як і необачні звинувачення про схожість з тим планом. На жаль, ці доктринальні непорозуміння можуть призвести до руйнівних наслідків.

Наприклад, вони можуть призвести до того, що деякі батьки будуть думати, що вони не повинні заохочувати своїх дітей відвідувати церкву. Вони можуть призвести до того, що члени Церкви будуть підтримувати легалізацію серйозних моральних гріхів. І це невірне розуміння може навіть призвести до того, що деякі члени Церкви будуть думати, що укладання і дотримання завітів, а також зобов'язання бути слухняними, якимось чином суперечать Божому плану, тоді як навпаки такий завіт слухняності є основним в істинному Божому плані спасіння.

Що говориться в Писаннях

Деякі судження стосовно того, що запропонував Сатана у доземному світі, здається, більше походять

з традиційного уявлення, ніж з реального одкровення щодо цього питання. Отже, корисніше самим звернутися до Писань, щоб дізнатися, що в дійсності відкрив Господь стосовно цієї важливої теми. У Писаннях найголовнішим джерелом, де сказано про те, що запропонував Сатана, є перші вірші четвертого розділу книги Мойсея:

“І Я, Господь Бог, говорив до Мойсея, кажучи: Той Сатана, якому ти наказав в ім'я Мого Єдинонародженого, є той самий, що був від початку, і він прийшов до Мене, кажучи—Ось я, пошли мене, я буду Твоїм сином, і я викуплю все людство, так що жодна душа не пропаде, і певно я зроблю це; тож дай мені Твою шану.

Але, ось, Мій Улюблений Син, Який був Моїм Улюбленим і Вибраним від початку, сказав Мені: Батьку, хай буде Твоя воля, і слава Твоя навіки.

Отже, через те, що Сатана повстав проти Мене, і прагнув знищити свободу вибору людини, яку Я, Господь Бог, дав їй, і також щоб Я дав йому Свою владу; владою Мого Єдинонародженого Я вчинив так, щоб його було скинуто вниз;

І він став Сатаною, так, саме дияволом, батьком усієї брехні, щоб обманювати, і осліпляти людей, і вести їх у полон за його волею, саме всіх тих, хто не прислухається до Мого голосу” (Мойсей 4:1–4).

Батько всієї брехні

З цих віршів зрозуміло, що наш Небесний Батько не просив про волонтерів, аби вони придумали і представили інші й конкуруючі плани спасіння, як вважав де-хто. Натомість це був план нашого Небесного Батька, і Він представив його Своїм духовним дітям, які зібралися на Великій нараді на Небесах. Ісус Христос, Який був

“вибраним від початку” бути Спасителем у тому плані, смиренно запропонував, щоб план Небесного Батька був підтриманий, сказавши: “Батьку, хай буде Твоя воля [тобто, план]”. За цих обставин Сатана зробив непросту та самовпевнену пропозицію змінити план Небесного Батька, аби він надавав універсальне спасіння кожній людині (див. Мойсей 4:1). Перед тим, як ми обговоримо, як він збирався виконати це, важливо зауважити, що в цих віршах про Сатану говориться як про “бать[ка] усієї брехні” (Мойсей

4:4). В іншому випадку його названо “брехуном від початку” (УЗ 93:25). Ми були б до абсурду наївними, якби припустили, що Сатана говорив правду, коли робив цю перебільшену заяву про універсальне спасіння.

Якщо ми розуміємо характер і минуле Сатани, більш прийнятно буде розглядати його як першого шахрая, що намагається продати нам товар, яким, як йому відомо, він ніколи не буде в змозі забезпечити. Він голосливно заявляв, що може дати нам всім спасіння, якщо ми послідуємо за ним, а не за планом, який наш Небесний Батько створив для нашого спасіння і який був підтриманий нашим Спасителем Ісусом Христом.

Те, що запропонував Сатана, було брехнею. Воно б не спрацювало. Це не була вагома альтернатива й так досконалому плану Небесного Батька, натомість це була пастка, щоб заманити і обманути людей, аби вони пішли за Сатаною. Це, зрештою, був план прокляття, а не план спасіння.

Знищення свободи волі

Важливо, що в цих віршах з Писань прямо не говориться, як Сатана запропонував здійснити цю брехню. У Писаннях говориться лише те, що це “зни[щить] свободу вибору людини” (Мойсей 4:3). Президент Дж. Рубен Кларк (1871–1961), перший радник у Першому Президентстві, сказав про два головні варіанти того, що запропонував зробити Сатана, і нагадав нам,

Сатану називають “батьком усієї брехні” (Мойсей 4:4). Він заявив, що може дати всім нам спасіння, якщо ми послідуємо за ним. Те, що запропонував Сатана, було брехнею. Воно б не спрацювало.

що жоден із них не спрацював би. Він пояснив: “Згідно з прочитаним мною в Писаннях план Сатани вимагав одного з двох: або примусу по відношенню до ... людини, або, інакше, спасти людей у гріху. Я сумніваюся, чи можна застосувати примус до розуму людини. Безперечно те, що люди не можуть бути спасенні у гріху” (in Conference Report, Oct. 1949, 193; quoted in *Doctrines of the Gospel Student Manual* [2010], 15).

Хоча жоден із цих варіантів не спрацював би, ми бачимо, як Сатана сьогодні частково застосовує кожен із них у своїх зусиллях і тактиці. Напри-

клад, сьогодні насильство і сила використовуються тиранами, які прагнуть здобути владу над народами. Вони також використовуються політичними діячами, які прагнуть обмежити релігійну свободу і змусити суспільство прийняти гріховне поведіння. Господь особливо засудив поведінку, спрямовану на те, щоб “контролювати душі дітей людських, чи панувати над ними, чи примушувати їх у будь-якій мірі неправедності” (УЗ 121:37).

Однак Господь також пояснив, що влада і вплив можуть використовуватися для того, щоб заохочувати до праведності, переконуючи з любов'ю, правильно докоряючи і застосовуючи відповідні наслідки (див. УЗ 121:41–43). Це важливе роз'яснення показує, що застосування належної Церковної і батьківської дисципліни, встановлення правил і норм на місії та в церковних навчальних закладах, а також встановлення праведних законів у суспільстві—все це схвалено Господом і не є частиною “плану Сатани”. Повага до свободи волі не означає прийняття анархії.

Другий варіант того, як Сатана пропонував спасти кожного, описано в Біблійному словнику СОД (англійською мовою): “Люцифер і його послідовники хотіли, аби спасіння автоматично прийшло до всіх, хто пройшов смертне життя, незважаючи на індивідуальні особливості, свободу волі чи добровільне посвячення” (“War in Heaven [Війна на Небесах]”). Іншими словами це пояснюється так, що Сатана запропонував врятувати

всіх нас, незалежно від того, що ми робили. Це б знищило свободу волі, бо вона була б визнана непотрібною. Якби всі наслідки нашого вибору було забрано і кожен отримав однакову нагороду, наш вибір був би безцільним і нашу свободу волі було б знищено.

Таке тлумачення того, як Сатана запропонував спасти нас, також можна побачити в багатьох його зусиллях і тактиці, з якими ми знайомі сьогодні. Сатана постійно обіцяє людям, що вони можуть вести грішне життя і все одно бути спасеними або що вони можуть знайти щастя у злочестивості. Це звабливе послання легкого спасіння і грішного життя дуже популярне сьогодні, як і пропозиція Сатани під час Війни на Небесах, коли “багато послідувало за ним” (Авраам 3:28).

На цих прикладах ми можемо бачити, що підхід Сатани не дуже змінився з часів доземного життя. Сатана продовжує брехати людям, обіцяючи, що, якщо вони послідувать за ним, то будуть спасенні, або будуть щасливі, або будь-що інше, що вони хочуть почути. Він також продовжує використовувати примус, намагаючись нав’язати іншим свої несправедливі погляди і поведінку. Отже, “війна продовжується і в смертному житті ... ті ж самі питання є причиною боротьби, і на кону те ж саме спасіння” (Bible Dictionary, “War in Heaven”).

План повстання

Можливо, найпростіший спосіб описати план Сатани ґрунтується не на гіпотетичних теоріях стосовно того, що запропонував зробити Сатана, а на тому, до чого насправді цей план призвів його самого і його послідовників,—а саме, до повстання. У Писаннях неодноразово говориться, що Сатана відкрито повстав проти Бога. Наприклад, Господь проголосив, що “Сатана повстав проти Мене” (Мойсей 4:3); “анг[ел] Бож[ий], що був у повноваженні в присутності Бога, ... збунтувався проти Єдинонародженого Сина” (УЗ 76:25); і “він повстав проти Мене, кажучи: “Дай мені Твою шану”, яка є Моею силою” (УЗ 29:36).

З цих віршів зрозуміло, що пропозиція Сатани була не безвинною порадою змінити план Бога. Це було повстання, бунт, спроба заколоту, щоб скинути з престолу Бога і керувати небесами. Ті, хто послідували за Сатаною, оголосили Війну на небесах і зробилися ворогами

Бога. Їхня свобода волі була знищена, тому що вони відмовилися вибрати “волю і вічне життя через великого Посередника”, а натомість вибрали “неволю і смерть, що чекають на [них] у полоні та під владою диявола; бо він прагне всіх людей зробити так само нещасними, як сам” (2 Нефій 2:27). В результаті “третину воїнства небесного відвернув він від [Бога], через їхню свободу вибору” (УЗ 29:36).

Іншими словами, найпростіший спосіб описати план Сатани—це розглядати його як план повстання і неслухняності Богові. На протигагу цьому Бог підсумував Свій план такими словами: “І в цьому ми випробуємо їх, щоб подивитися, чи робитимуть вони все, що Господь Бог їхній накаже їм” (Авраам 3:25). Крім того, “ми віримо, що завдяки спокуті Христа все людство може бути спасеним через послухність законам і обрядам євангелії” (Уложення віри 1:3). Таким чином, Божий план є планом слухняності і праведності, тоді як план Сатани є планом неслухняності і повстання.

Усвідомлення плану

Належне розуміння різниці між Божим планом і цілями Сатани допоможе нам ясніше розрізнити, хто *насправді* слідує і хто не слідує за Сатаною. Це допоможе нам уникати звинувачень на адресу тих, хто заохочує до праведності і захищає слухняність, в тому, що вони йдуть за планом Сатани, хоча в дійсності вони слідувать плану Бога. Це також викриє істинних послідовників плану Сатани сьогодні.

Ті, хто протестує і повстає проти Бога і Його пророків; ті, хто прагнуть змінити Божий план; ті, хто вимагає заниження норм праведності і прагнуть змусити інших прийняти аморальну поведінку; і ті, хто прагне обманути людей, переконуючи їх вірити, що злочестивість є щастям і що ми можемо знайти спасіння в гріху—всі вони підтримують різні складові бунтівної стратегії Сатани.

Слідуймо істинному плану Небесного Батька, плану спасіння “завдяки спокуті Христа” і через “послухність законам і обрядам євангелії” (Уложення віри 1:3). ■

Автор живе в штаті Юта, США.

Написати враження про цю статтю або будь-яку іншу статтю в Ліягоні можна на електронну адресу liahona@ldschurch.org.

Старійшина
Уліссес Соарес

З президентства
сімдесятиків

ТРИМАЙТЕСЯ ЗА ЖЕЗЛ

Якщо ми виявляємо віру і старанно дотримуємося Господніх заповідей, нам буде легше вибирати правду.

Коли один мій знайомий хороший член Церкви навчався у коледжі, його запросили в одну із субот на вечірку, що відбувалася в домі одногрупника. Викладачі коледжу, в якому навчався мій друг, також були запрошені, особливо ті, які дружньо ставилися до студентів. Здавалося, що вечірка обіцяла бути цікавою і безпечною.

Однак коли мій друг приїхав, то швидко зрозумів, що атмосфера не була такою, на яку він розраховував. Студенти випивали, курили, вживали наркотики і робили жакливі речі в кожному кутку будинку. Мій друг занепокоївся і вирішив поїхати звідти, однак вечірка проходила далеко від його дому. Його підвезли друзі, тож сам він ніяк не міг піти з вечірки.

У ту мить він мовчки помолився Господу, просячи допомоги. Після певних розмірковувань він відчув, що йому слід вийти на вулицю. Він так і зробив, як підказували відчуття, і залишався біля будинку до кінця вечірки.

По дорозі додому його друзі розповідали про жакливі речі, що відбувалися під

час вечірки. Моему другові було незручно через усю ту ситуацію. Йому було нелегко все те зносити.

Однак наступного дня, коли він приймав причастя в церкві, то відчував спокій і мир, а також упевненість у тому, що він прийняв правильне рішення. Він усвідомив, що означає ухопитися за жезл із заліза і не відпускати його, навіть посеред темряви. Він чітко зрозумів те, чого Нефій навчав своїх братів, коли казав, що “той, хто прислухається до слова Бога, і буде міцно триматися за нього, той ніколи не загине; і ніякі спокуси і вогненні стріли супротивника не зможуть узяти верх над ним і засліпити, щоб привести їх до знищення” (1 Нефій 15:24).

Уявіть, що могло статися з тим юнаком через збентеження, якби він не був достатньо сильним, аби триматися за жезл із заліза. Внаслідок цього та інших рішень у своєму житті він одружився у храмі з дівчиною, створив праведну сім'ю і став успішною людиною. Зараз він вірно служить у Церкві і прагне бути хорошим прикладом для своїх дітей.

Тілесна людина

Нелегко протистояти щоденним спокусам. Усі ми знаходимося в середовищі, яке є ворожим для евангелії Ісуса Христа. Ми живемо у світі, в якому норми моралі постійно занижуються. Засоби масової інформації й сучасні технології закликають нас до участі в руйнівних, загрозливих для життя заходах, що суперечать нашим віруванням і цінностям евангелії Ісуса Христа. Тиск з боку друзів, які не розділяють наші цінності або які їх розділяють, однак є слабкими у своїй вірі, підштовхують до руйнівної поведінки. Крім усього цього, нам доводиться мати справу з тілесною людиною, яка живе в кожному з нас.

У Путівнику по Писаннях дано таке визначення тілесної людини: “Особа, яка за своїм вибором підпадає під вплив плотських пристрастей, прагнень, апетитів і відчуттів більше, ніж під вплив Святого Духа. Така особа може сприймати фізичне, але не духовне. ... Кожна особа має народитися знову через Спокуту Ісуса Христа, щоб перестати бути тілесною людиною”¹.

Президент Томас С. Монсон часто цитує простий вислів, який може допомагати нам не відволікатися на спокусу і продовжувати рух у правильному напрямку: “Ви не можете бути праві, якщо чините неправильно, і ви не можете бути неправі, якщо чините правильно”².

Якщо ми виявляємо віру і старанно дотримуємося Господніх заповідей, нам буде легше вибрати правду.

Світло Христа

Пророк Мормон навчав свій народ:

“Ось чому я показую вам, як саме судити; бо все, що запрошує творити добро і переконує вірити в Христа,

Мій друг відчув, що має піти з вечірки і залишатися на вулиці до її закінчення. Він усвідомив, що означає ухопитися за жезл із заліза і не відпускати його, навіть посеред темряви.

послано силою і даром Христа; ось чому ви можете знати досконалим знанням, що це є від Бога.

Але все, що переконує людей чинити зло, і не вірити в Христа, і заперечувати Його, і не служити Богові, ви можете знати досконалим знанням, що це від диявола; бо саме так діє диявол, бо він жодну людину не переконує творити добро, ні, жодну; і також його ангели; і також ті, хто підкорився йому” (Мороній 7:16–17).

Наш Небесний Батько дав нам Світло Христа, яке є “божественною енергією, силою або впливом, що йде від Бога через Христа і дає життя й світло всім і всьому”³. Воно допомагає людині вибирати між правильним і хибним. Цей дар, у поєднанні з напарництвом Святого Духа, допомагає нам визначити, чи наш вибір поміщає нас на територію Господа, чи на територію ворога. Якщо наша поведінка хороша, ми відчуваємо натхнення від Бога. Якщо наша поведінка погана, ми відчуваємо вплив ворога.

Мій товариш по коледжу користувався цими двома дарами. Світло

Христа допомогло йому визначити, що є правильним, а Святий Дух скерував його рішення, яким шляхом іти. Ці два дари доступні тим, хто тримається за жезл із заліза.

Дар покаяння

Уявімо, що з якоїсь причини спокуса нас ввела в оману чи збентежила, і внаслідок цього ми згрішили. Що ми маємо робити? Якщо ми піддалися спокусі і згрішили, то нам необхідно примиритися з Богом. Кажучи мовою Писань, ми повинні покаятися.

Старійшина Ніл Л. Андерсен, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, навчав:

“Коли ми грішимо, то відвертаємося від Бога. Коли ми

каємося, то повертаємося до Бога.

Запрошення покаятися рідко коли лунає як караючий голос, це скоріше з любов'ю пропонуване запрошення розвернутися й знову стати на шлях, що приведе до Бога [див. Геламан 7:17]. Це запрошення нам від люблячого Батька і Його Єдинонародженого Сина ставати чимось кращим, ніж ми є, вийти на вищий шлях у своєму житті, змінитися і відчутти щастя від виконання заповідей. Будучи послідовниками Христа, ми маємо благословення покаятися і радіти тому, що нас прощено. Це стає частиною нас, впливаючи на наші думки й почуття”⁴.

Покаяння—це чудовий дар, доступний усім, хто бажає повернутися до Бога і дозволити йому формувати їхнє життя.

Ми народилися із зернятком божественності в нашому душі, тому що ми є Божими дітьми. Це зернятко має рости. Воно росте, якщо ми праведно виявляємо свободу волі, якщо ми приймаємо правильні рішення і застосовуємо Світло Христа і Святий Дух як скерування у прийнятті рішень упродовж життя. Цей процес вимагає часу, але ми можемо формувати свій дух і життя поступово кожного дня.

Відаючи належне нашій відданості й наполегливості, Господь дасть нам те, що ми не можемо здобути самостійно. Він сформує нас, бо бачить наші зусилля подолати власні недосконалості й людські слабкості.

У цьому відношенні покаювання стає частиною нашого щоденного життя. Дуже важливо щотижня приймати причастя—смирнено, покійно приходити до Господа, визнаючи свою залежність від Нього, просячи простити й оновити нас та обіцяючи завжди пам'ятати Його.

Іноді, коли ми щоденно докладаємо зусилля ставати більше схожими на Христа, то бачимо, що неодноразово стикаємося з тими самими труднощами. Це так, ніби ми

піднімаємося на гору, вкриту лісами. Часом ми не бачимо, як далеко просунулися, поки не дійдемо до вершини й не поглянемо вниз з високого гірського хребта. Не опускайте рук. Якщо ви прагнете покаювання і працюєте в цьому напрямку, то ви вже у процесі покаювання.

Старійшина Д. Тодд Крістофферсон, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, сказав: “Подолання поганих звичок чи схильностей, в більшості випадків,—це процес, який складається з одного зусилля сьогодні, одного завтра, і так багато днів, або навіть місяців і років, поки перемога не буде здобута”⁵.

Удосконалюючись, ми чіткіш бачимо життя і відчуємо, що Святий Дух діє в нас сильніше. Тим, хто по-справжньому покаювся, але все ще не може відчутти полегшення, слід продовжувати виконувати заповіді. Я обіцяю вам, що полегшення настане у призначений Господом час. Одування вимагає часу.

Тож пам'ятаймо про вічну перспективу, долаючи тілесну людину, складаючи суждення у Світі Христа, шукаючи проводу у Святого Духа, каючись, коли припускаємося помилок, і дозволяючи Небесному Батькові надавати нашому життю такої форми, яку Він для нас запланував. ■

З виступу “Becoming a Work of Art” (Стаття виступом мистецтва), виголошеному на духовному вечорі в Університеті Бригама Янга 5 листопада 2013 р. Повний текст виступу англійською мовою можна знайти на сайті speeches.byu.edu.

ПОСИЛАННЯ

1. Путівник по Писаннях, “Тілесна людина”; scriptures.lds.org.
2. Thomas S. Monson, “In Harm’s Way”, *Ensign*, May 1998, 48.
3. Путівник по Писаннях, “Світло, Світло Христа”; scriptures.lds.org.
4. Ніл Л. Андерсен, “Покайтеся, щоб Я міг зцілити вас”, *Ліягона*, лист. 2009, с. 40.
5. Д. Тодд Крістофферсон, “Бачити руку Божу в наших щоденних благословеннях”, *Ліягона*, січ. 2012, с. 29.

ОБІЦЯННЯ ДЛЯ ВСІХ

“Спаситель здійснив Спокуту, яка забезпечує нам шлях стати чистими. ... Ті, хто кається і залишає гріх, побачать, що Його милосердна рука все ще простерта. ... Результатом Його жертви є наше звільнення від наслідків гріха, щоб всі люди могли позбавитися вини і відчутти надію”.

Президент Бойд К. Пекер,
президент Кворуму
Дванадцятьох Апостолів,
“Причина нашої надії”,
Ліягона, лист. 2014 р.,
с. 6, 7.

ПОВАГА СПАСИТЕЛЯ ДО ЖІНОК

Роберт і Мері Ланд

У часи, коли до жінок загалом ставилися як до нижчого прошарку, в Євангелії від Івана розкривається, що Ісус Христос ставився до жінок зі співчуттям і повагою, і що, як сказав старійшина Джеймс Е. Талмедж (1862–1933), з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, “найбільшим захисником жінок і жіноцтва є Ісус Христос”¹.

Ця стаття присвячена таким жінкам з Євангелії від Івана: (1) Марії, матері Ісуса (див. Іван 2:1–11; 19:25–27); (2) самарянській жінці біля криниці (див. Іван 4:4–30, 39–42); (3) жінці, взятій в перелюбі (див. Іван 8:1–11) та (4) Марії Магдалині (див. Іван 20:1–18). Незважаючи на те, що життєвий досвід цих жінок дуже відрізняється, Іван наголошує на тому, як Спаситель розуміє різноманітні обставини їхнього життя, і він записує благословення, які прийшли до кожної жінки завдяки її вірі в Ісуса Христа.

Вивчаючи спілкування Христа з жінками в книзі Івана, ми можемо краще зрозуміти наші потенційні стосунки з Ним.

Віра Марії передувала першому привселюдному чуду

Іван знайомить читача з Марією на самому початку своєї Євангелії. У його розповіді про перше привселюдне чудо на весіллі в Кані віддається належне вірі Марії.

Ймовірно Марія мала на весіллі певні обов'язки². Коли гостям “збракло ж вина, то мати Ісусова каже до Нього: “Не мають вина!” (Іван 2:3). У цьому уривку говориться, що коли Марія звернулася по допомогу до Ісуса Христа, можливо, вона, виявляючи повагу, очікувала на чудо³.

У відповідь Ісус Христос сказав: “Що тобі, жоно, до Мене? Не прийшла ще година Моя!” (Іван 2:4). У натхненному перекладі цього вірша Джозефом Смітом Спаситель запитує Марію, що вона хоче, аби Він зробив, і обіцяє це зробити⁴. Звертання *жоно [жінко]* може видатися грубим і зневажливим сучасному читачеві; однак його використання Спасителем, скоріш за все, повинно було мати протилежне значення⁵. Один учений пояснює: звертання “Жінко”, або “пані”, у грецькій мові є виявом поваги, яке використовувалося навіть при звертанні до королів⁶. Це виглядало так, ніби Він сказав Своїй матері: “Моя пані, все, що попросиш Мене з вірою, Я дарую тобі”. Ця історія показує, що Спаситель був уважним до звичайних турбот, якими переймалася ця жінка. Ісус Христос виявив повагу до Своєї матері, запропонувавши їй допомогу в її тягарях і обов'язках.

Далі в розповіді говориться про подальший вияв віри Марії, коли вона сказала слугам послухатися Ісуса Христа: “Зробіть усе, те, що Він вам скаже!” (Іван 2:5). Посудини були наповнені водою, і Спаситель перетворив воду на вино у відповідь на прохання Марії допомогти погостувати гостей на весіллі. Про який чудовий урок ми дізнаємося від Марії: коли виникає потреба, потрібно звертатися до Ісуса Христа і довірятися Йому, бо Він має всю силу. Як і Марія, жінки-святі останніх днів сьогодні можуть з вірою покладатися на Ісуса Христа, коли вони почуваються переобтяженими через свої обов'язки.

У цій короткій розповіді говориться не лише про

Який чудовий урок ми дізнаємося від Марії: коли виникає потреба, потрібно звертатися до Ісуса Христа і довірятися Йому, бо Він має всю силу.

Самарянка, завдяки своїй вірі, отримала свідчення від Духа і бажала свідчити, що Ісус був Христом, обіцяним Месією.

силу Маріїної віри, але й завдяки Його першому прилюдному чуду також підтверджується істинна сутність Ісуса Христа як Сина Бога. Наступна жінка, з якою Іван знайомить читача, це жінка з Самарії.

Ісус Христос виявив повагу до жінки з Самарії

Розповідь в Іван 4 свідчить про те, що Ісус Христос поважає всіх жінок, незалежно від їхньої національності або віросповідання. Деякі юдеї сприймали самарян як “більш нечистих, ніж іновірців будь-якої іншої національності”⁷ і уникали спілкування з ними. Ісус Христос не лише знехтував тогочасними традиціями, Спаситель, як стверджував старійшина М. Рассел Баллард, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, удостоїв честі цю жінку: “Вперше, коли Господь визнав Себе як Христа, було в розмові з самарянкою біля Яковової криниці”⁸.

Подорожуючи у спеку дня, Ісус Христос зупинився перепочити і набрати води. Спаситель зав’язав розмову з самарянкою біля криниці, попросивши її дати йому напитися. Поступово в ході розмови вона здобула свідчення про Його божественність. Іван записує, що вона спершу назвала Ісуса юдеянином, потім паном, потім пророком і, зрештою, Христом (див. Іван 4:9–29). Те, як вона поступово змінювала своє звертання, вказує на те, що вона розвинула віру в Ісуса Христа і була навернена.

Спаситель навчав її, що Він мав “живу воду” (Іван 4:10) і що ті, хто п’є її, ніколи не будуть прагнути знову. Здивувавшись, жінка розпитувала далі. Потім Ісус Христос відкрив самарянці її минуле життя і теперішні грішні стосунки. Хоча жінка могла почуватися присоромленою, та, мабуть, вона також відчувала, що Ісус Христос говорив з повагою, тому що вона задумливо відповіла: “Бачу, Пане, що Пророк Ти” (Іван 4:19). Її гріхи вже було розкрито, ховати було нічого, ця жінка виявляла віру в Ісуса Христа під час того, як Він її навчав. Одна з Його відповідей може бути ключем до отримання спасіння: “Повір, жінко [або моя пані], Мені” (Іван 4:21).

Самарянка, завдяки своїй вірі, отримала свідчення від Духа і бажала свідчити, що Ісус був Христом, обіцяним

Месією. Покинувши свій водонос (символ її мирського майна), вона пішла до міста і проголосила: “Ходіть-но, побачте Того Чоловіка, що сказав мені все, що я вчинила. Чи Він не Христос?” (Іван 4:29). Віра самарянки, яка стала знаряддям у руках Бога, і її місіонерське прагнення допомогли пом’якшити серця інших, аби вони прийняли Ісуса Христа.

Описуючи цей досвід, Іван показує, що Спаситель знає жінок і знає подробиці їхнього життя. Крім того, Він поважає всіх жінок, незалежно від їхнього минулого. Для жінок, які не відчують, що мають стосунки з Христом, або почуваються вигнанцями у власному суспільстві, ця розповідь показує, що Ісус Христос знає випробування кожної жінки і може її прийняти й піднести. В Євангелії від Івана наголошується на цій думці, коли розповідається про співчуття Христа до жінки, взятій у перелюбі.

Ісус Христос виявив співчуття до жінки, взятій у перелюбі

У розділі Іван 8 протиставлено безжалісне ставлення до жінки з боку фарисеїв та лагідну повагу і співчуття, виявлені до неї Ісусом Христом. Мабуть, даючи фарисеям можливість зрозуміти своє жорстоке ставлення до жінки і змінити його, Спаситель, “нахилившись додолу, по землі писав пальцем” (Іван 8:6). Сам процес “писання по землі” був символічною дією, добре відомою в давні часи, яка означала небажання вирішувати якусь нагальну справу⁹.

Однак книжники і фарисеї продовжували надокувати Ісусу Христу і соромити жінку. Відчуючи співчуття до жінки, Ісус “підвівся й промовив до них: “Хто з вас без гріха,—нехай перший на неї той каменем кине!”... І Він знов нахилився додолу, і писав по землі” (Іван 8:7–8). Будучи викритими і відчуючи докори сумління, обвинувачувачі один за одним з соромом повідходили, залишивши винну у перелюбі жінку наодинці з Ісусом.

Треба віддати належне жінці, тому що вона залишилася поряд з Ісусом Христом, а не втекла. Ймовірно вона відчувала себе підбадьореною і зміцненою завдяки шанобливому ставленню, виявленому до неї Ісусом.

Треба віддати належне цій жінці, про яку написано в Євангелії від Івана, розділ 8, тому що вона залишилася поряд з Ісусом Христом, а не втекла. Ймовірно вона відчувала себе підбадьореною і зміцненою завдяки шанобливому ставленню, виявленому до неї Ісусом.

Марія Магдалина була вибрана першою людиною, яка стала свідком воскреслого Спасителя і потім була послана свідчити про Нього. Господь продовжує покладатися на жінок в наші дні, аби вони були Його свідками.

Він запитав: “Де ж ті, жінко [або моя пані], що тебе оскаржали? Чи ніхто тебе не засудив?” Вона відказала: “Ніхто, Господи”. І сказав їй Ісус: “Не засуджую і Я тебе. Іди собі, але більш не гріши!” (Іван 8:10–11)¹⁰.

І знову, Євангелія від Івана свідчить про те, що Ісус Христос ставився до жінок зі співчуттям і повагою, незважаючи на їхні гріхи. Оскільки всі є грішними, ми можемо отримати більшу надію завдяки прикладу цієї жінки, яка проявила віру в Ісуса Христа. Так само, як Спаситель виявив співчуття до цієї жінки за тривожних і болісних обставин, Він втішив і Марію Магдалину, коли побачив її в сльозах біля гробниці в саду.

Марія Магдалина була вибрана свідком воскреслого Христа

Іван є єдиним з авторів Євангелій, хто визначив першу людину, яка побачила воскреслого Господа, показуючи цим, що віддана і старанна жінка може отримати величні духовні прояви. Іван пише: “А дня першого в тижні, рано-вранці, як ще темно було, прийшла Марія Магдалина до гробу, та й бачить, що камінь від гробу відвалений” (Іван 20:1). Побачивши, що камінь був відвалений, Марія побігла по допомогу до апостолів, щоб сповістити їх, що тіла Ісуса не було. Вона знайшла Петра й Івана, які побігли до гробу і знайшли тільки поховальне вбрання. Потім двоє апостолів пішли, залишивши Марію на самоті біля гробниці в саду.

Марія там плакала біля гробу. Думка про те, що невідомо, що сталося з тілом Господа, можливо, приголомшила її. Хоча явився Спаситель і говорив з нею, вона спочатку не впізнала Його. Але тоді “Ісус мовить до неї: “Маріє!” (Іван 20:16). Щось змусило її зрозуміти, що це був її Спаситель. “Це усвідомлення було миттєвим. Її ріка сліз стала морем радості. Це Він; Він воскрес; Він живе”¹¹. Після того, як Марія стала свідком воскреслого Господа, її було послано свідчити апостолам, що Він живий.

Незважаючи на те, що учні спочатку поставилися скептично (див. Лука 24:11), свідчення Марії все ж мало певний вплив. Пізніше учні зібралися, щоб обговорити події того дня і, скоріш за все, обдумували

свідчення Марії, коли “з’явився Ісус, і став посередині, та й промовляє до них: Мир вам!” (Іван 20:19).

Цим випадком наголошується на високій повазі до жінок, яку мав Ісус Христос, тому що Марія Магдалина була вибрана першою людиною, яка стала свідком воскреслого Спасителя і потім була послана свідчити про Нього. Господь продовжує покладатися на жінок в наші дні, аби вони були Його свідками. Старійшина М. Рассел Баллард сказав: “Наш розподіл має своїх героїнь. Безліч жінок з усіх континентів і прошарків суспільства зробили суттєві внески у справу Христа. ... Моє запитання таке: Чи будете ви однією з тих жінок? І чи будете ви, чоловіки, які мають священство, відгукуватися на цей самий заклик?”¹²

Ми можемо наслідувати їхній приклад

Завдяки вірі в Ісуса Христа ми можемо наслідувати приклад цих жінок, про яких писав Іван. Ми можемо довіритися Спасителю, що Він розуміє щоденні турботи нашого життя і може допомогти нести наші тягари. Ми можемо вірити, що Ісус Христос підбадьорить нас, незважаючи на наші провини. Крім цього ми можемо знати, що Христос може підтримати нас в наших найглибших скорботах, стражданнях і муках. ■

Автори живуть в штаті Юта, США.

ПОСИЛАННЯ

1. James E. Talmage, *Jesus the Christ*, 33rd ed. (1916), 475.
2. Див. Bruce R. McConkie, *Doctrinal New Testament Commentary*, 3 vols. (1965–1973), 1:135.
3. Див. James E. Talmage, *Jesus the Christ*, 145.
4. Див. Joseph Smith Translation, John 2:4 (in John 2:4, footnote a).
5. Див. James E. Talmage, *Jesus the Christ*, 144–145.
6. In J. R. Dummelow, ed., *A Commentary on the Holy Bible* (1909), 778.
7. Див. James E. Talmage, *Jesus the Christ*, 172.
8. М. Рассел Баллард, “Жінки праведності”, *Ліягона*, груд. 2002, с. 34.
9. In Dummelow, ed., *Commentary*, 788–789.
10. У Перекладі Джозефа Сміта додано, що з цієї миті й надалі жінка прославляла Бога і вірила в Нього (див. Joseph Smith Translation, John 8:11).
11. Bruce R. McConkie, *The Mortal Messiah*, 4 vols. (1979–1981), 4:263.
12. М. Рассел Баллард, *Ліягона*, груд. 2002, сс. 38–39.

КОЛИ ВИНИКАЮТЬ СУМНІВИ І ЗАПИТАННЯ

Запитання є важливою складовою нашого вічного зростання, а пошуки відповідей у Господній спосіб можуть наблизити нас до нашого Небесного Батька.

Адам Коттер

Інтернет стає головною причиною того, що члени Церкви досить часто постають перед питаннями, які кидають виклик їхнім віруванням. У деяких членів Церкви підняті запитання викликають розгубленість, а потім і невпевненість: чи допустимо мати сумніви стосовно їхньої віри.

Важливо зрозуміти, що коли виникають запитання—це добре. В дійсності, для духовного розвитку важливо ставити запитання з вірою. Однак щирі запитання—це не те саме, що сумніви.

Запитання чи сумніви

То яка ж різниця між запитанням і сумнівом? Слід заохочувати запитання, які ставлять зі щирим бажанням поглибити розуміння і віру. Багато одкровень, отриманих у давнину і в наш час, надійшли внаслідок щиро поставленого запитання¹. Наказ, шукати і запитувати, якщо ми хочемо знайти, найчастіше згадується в Писаннях. Щирі запитання це такі, які ставляться зі “справжнім наміром” (Мороній 10:4), аби краще зрозуміти і повнішою мірою виконувати волю Господа.

Той, хто запитує зі справжнім наміром, продовжує бути слухняним, поки шукає відповідь. На противагу, я бачив, що коли люди ставлять під сумнів свою віру, вони часто перестають віддано дотримуватися заповідей та завітів, поки чекають на відповіді. Той, хто сумнівається, як правило, перестає бути слухняним

або залишається слухняним до певної межі, поки не вирішаться його сумніви.

Ви не знайдете ні в Писаннях, ні в ученнях пророків нічого, що заохочує до сумнівів. Насправді, в Писаннях є багато вчень, які вчать протилежному. Наприклад, нам заповідано: “Не вагайтеся, не бійтеся” (УЗ 6:36). А в Мормон 9:27 нас заохочують: “Не сумнівайтеся, але вірте”.

Одна з проблем, яка виникає через сумніви, це намір слухатися *лише після того*, коли невизначеність зникне і це задовольнить того, хто сумнівався. Прикладом такого ставлення був Коригор, який сказав: “Якщо ти покажеш мені ознаку, ... тоді я буду переконаний в істинності твоїх слів” (Алма 30:43).

Сила сумнівів руйнувати віру, надію і навіть сім'ю зменшується тієї міри, коли людина щиро каже: “Я робитиму те, що Господь наказав, бо я вступив у завіт робити так незалежно від того, швидко чи ні вирішаться мої питання”. Різниця між словами віри “Я буду дотримуватися заповідей *тому що* ...” і сповненими сумніву словами “Я буду дотримуватися заповідей *якщо* ...” є великою і має вічне значення.

Господній спосіб отримання відповідей

Як мережевий інженер я маю суворо дотримуватися настанов, якщо хочу, аби моя комп'ютерна мережа могла взаємодіяти з іншими мережами. Іноді ці правила

можуть здаватися нудними, але коли кожен мережевий інженер дотримується однакових норм, ми можемо створити щось потужніше за те, що кожен з нас створив би самотужки.

Подібним чином, якщо ви шукаєте відповідь на духовне запитання у Джерела всього знання, то вам треба дотримуватися Його правил, щоб отримати відповідь. Цей процес вимагає щонайменше бажання зрозуміти істину і готовність виконувати Божу волю (див. Алма 32:27). В протилежному випадку ви ризикуєте переконати себе в тих відповідях, у які ви хочете вірити, замість того щоб отримувати істинні відповіді від Бога.

Абсолютно природно для людини, яка стикається з незнайомою ідеєю, відчувати занепокоєння і незручність, особливо якщо ця ідея ставить під сумнів вірування, якого ця людина міцно трималася. Найважливішим є те, щоб ми не дозволили цій незручності відвернути нас від завітів під час пошуку відповідей. З особистого досвіду я зрозумів, що ми не можемо повертатися спиною до Бога, а потім сподіватися, що Він відповідь на наші запитання у встановлений нами термін. Необхідно мати віру, щоб дотримуватися заповідей, доки ми не позбавимось невпевненості. Може виникати спокуса перестати бути слухняними повністю або частково, поки нашу проблему не буде вирішено у переконливий спосіб, але це не Божий шлях.

Насправді, спочатку ми маємо себе запитати: “Чи хочу я робити те, що необхідно для отримання відповіді від Господа, або я просто хочу все робити у свій спосіб?” Сам Спаситель навчав такого зразка, коли казав: “Коли хоче хто волю чинити Його, той довідається про науку, чи від Бога вона, чи від Себе Самого кажу Я” (Іван 7:17).

Тож перший крок у вирішенні питань—це стояти “стійк[о] і непохитн[о] у виконанні заповідей Бога” (Алма 1:25). Старійшина Ніл Л. Андерсен, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, запитував:

“Як залишатися “стійкими і непохитними” під час випробування віри? Ви вдаєтеся до тих самих дій, які допомогли вам побудувати серцевину вашої віри—ви виявляєте віру в Христа, ви молитесь, ви розмірковуєте над Писаннями, ви каєтеся, виконуєте заповіді і служите іншим.

Коли ви стикаєтеся з випробуванням віри—щоб ви не робили, ви не повинні відходити від Церкви! Віддалитися під час випробування віри від царства Бога—це те саме, що вийти з безпечного підвального

Віддалитися під час випробування віри від царства Бога—це те саме, що вийти з безпечного підвального приміщення у той момент, коли ви побачите, як наближається торнадо.

приміщення у той момент, коли ви побачите, як наближається торнадо”².

Старійшина Андерсен також навчав, що “віра—це рішення”³. Господь не буде силувати ваш інтелект чи змушувати до послуху. Ви маєте свідомо зробити вибір на користь віри! Цей вибір не порушує вашу інтелектуальну чесність; вона є доказом вічної і божественної поваги до вашої свободи волі.

Запитання поглиблюють розуміння

Хтось неправильно припускає, що наявність щирого занепокоєння стосовно історії Церкви або вчення—це доказ того, що людина не живе за нормами Церкви. Наявність запитань не означає, що ви винні в якомусь тяжкому гріху. Запитання—це складова життя, і вони необхідні для нашого розвитку та поглибленого розуміння. Проблема не в тому, чи у нас виникатимуть запитання, але в тому, чи будемо ми дотримуватися заповідей у процесі отримання одкровення, що скеровує до відповіді.

Пам’ятайте, що Сатана може збільшувати наші сумніви або спонукати нас виправдовувати наші гріхи. Святий Дух викликатиме в нас неприємні відчуття, коли ми грішимо, і ми можемо або покаятися, або відкинути ці спонукання. Коли виникатимуть сумніви, корисно буде чесно запитати у себе: “Чи суперечить евангелії те, що я роблю або хочу?” Якщо ваша відповідь позитивна, шукайте допомоги у свого єпископа. Це може все змінити! Якщо ви дозволите своїм сумнівам виправдовувати свої

гріхи—це ніколи не буде успішною заміною покаяттю.

Деякі люди також спотикаються об заяви провідників Церкви, які виявилися неправильними і стосувалися не доктрини, але були їхньою особистою думкою. Наприклад, Президент Джозеф Філдінг Сміт (1876–1972) написав у першому виданні своєї книги *Answers to Gospel Questions* (Відповіді на євангельські запитання): “Сумнівно, щоб людині було дозволено виготовити такий засіб або корабель, за допомогою якого вона подорожуватиме космосом і полетить на Місяць або на будь-яку віддалену планету”⁴.

Пізніше, після того як Аполон сів на Місяці й після смерті президента Девіда О. Мак-Кея, Джозеф Філдінг Сміт став Президентом Церкви. На прес-конференції репортер поставив запитання стосовно цього висловлювання. Президент Сміт відповів: “Що ж, я помилявся, чи не так?”⁵

Як зазначав старійшина Джеффри Р. Холланд, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів: “Ми [можемо витратити] так багато дорогоцінних емоцій і духовних сил, уперто вчепившись за ... інцидент в історії Церкви, який довів не більше, не менше, ніж те, що смертним завжди буде нелегко задовольняти вимоги безсмертного життя”⁶.

Досліджувати у позитивний спосіб

Написано томи книг і витрачено незчисленну кількість годин на дослідження історії про Відновлення. Це часто веде до поглибленого розуміння, але також може викликати незручні запитання, особливо коли ми не розуміємо мотивів, що рухали людьми у той час. Легко також потонути в болоті пошуків історичних фактів, які можуть неправильно тлумачитися або бути втраченими,

але завжди можна знайти правдиву і належну інформацію від Того, Хто розуміє все.

А ось, можливо, найважливіший ключ до всього: *якщо ми твердо дотримуємося своїх завітів і живемо відповідно до того світла, яке маємо, Господь благословить наше життя і дасть нам натхнення*. Я відчував ці лагідні милості; вони є наслідком дуже особистісного, безпосереднього спілкування між нами і Небесним Батьком. Вони є світлом і знанням. Жодна кількість прочитаного матеріалу або вивчення чужого досвіду не зрівняється за силою з особистим досвідом, даним нам милостивим і люблячим Батьком.

Запитання й надалі будуть виникати в ході нашого щоденного вивчення Писань та інших євангельських матеріалів. Коли Господь хоче нас навчати, Він часто буде робити це за допомогою запитань, які нам треба буде обдумувати. Відповіді приходять, якщо у процесі навчання ми вірні своїм завітам і служимо іншим, бо таким є шлях здобуття особистого досвіду, який з часом надасть відповіді на всі запитання. ■

Автор живе в штаті Джорджія, США.

Відповіді на велику кількість запитань стосовно євангелії можна знайти на сайті lds.org/topics

ПОСИЛАННЯ

1. Див., наприклад, Буття 25:21–23; Вихід 3:11–22; Мосія 26; Алма 40; 3 Нефій 27; Учення і Завіти 76; 77; 138.
2. Ніл А. Андерсен, “Випробування вашої віри”, *Ліягона*, лист. 2012 р., с. 40.
3. Ніл А. Андерсен, “Ви знаєте достатньо”, *Ліягона*, лист. 2008, с. 14.
4. Joseph Fielding Smith, *Answers to Gospel Questions* (1958), 5 vols., 2:191.
5. Особисті роздуми Девіда Фернсворта; прес-конференція відбулася 23 січ. 1970 р., через шість місяців після висадки на Місяць.
6. Джеффри Р. Холланд, “Робітники у винограднику”, *Ліягона*, трав. 2012, с. 32.

УПЕВНЕНІСТЬ В ДОКТРИНІ

“Я можу знести певні людські недоліки, навіть пророків Бога; вони притаманні смертним істотам. Я можу терпіти деякі сумнівні наукові дослідження, які заперечують Книгу Мормона; час виправить це. І я можу жити з певними

уявними історичними аномаліями; вони є незначними в суцільному ландшафті істини. Але я не можу жити без доктринальних істин і обрядів, відновлених Джозефом

Смітом, я не можу жити без священства Бога, яке благословляє мою сім'ю, і я не можу жити без знання про те, що моя дружина й діти запечатані до мене на вічність. Ось вибір, перед яким ми постаємо—кілька запитань без відповідей з одного боку проти безлічі доктринальних фактів і сили Бога з іншого боку”.

Тед Р. Каллістер, генеральний президент Недільної школи, “Яким є проєкт Христової Церкви?” (Духовний вечір ЦСО, 12 січ. 2014); cesdevotionals.lds.org.

ТИ ПОВИНЕН ПОМОЛИТИСЯ

12 січня 2010 року Небесний Батько показав мені Свою силу після того, як я опинився під обвалами чотириповерхового бетонного будинку. Це сталося внаслідок жахливого землетрусу, який спустошив Гаїті.

Під час того як я кричав під уламками бетону, лагідний голос звернувся до мене: “Джимі, чому б тобі не помолитися замість того, щоб кричати?”

Однак я не припиняв кричати, тому що боявся, що через кілька хвилин помру. Голос, який був схожий на голос доброго друга, яким керує величезне бажання допомогти, звернувся до мене знову: “Джимі, ти повинен помолитися”.

Біль у моїх ногах ставав нестерпним, і мені не вистачало кисню в темряві, яка мене оточувала. І знову був голос: “Джимі, ти повинен помолитися”.

У цей момент я припинив противитися. Слабким голосом я сказав: “Небесний Батьку, Ти знаєш мої сили і Ти знаєш, скільки часу я зможу витримати цей біль. Я прошу Тебе, будь ласка, звільни мене від цього болю. В ім'я Ісуса Христа, амінь”.

Миттєво після цієї простої молитви я заснув. Я не пам'ятаю, що сталося після того, але коли я прокинувся від глибокого сну, біль зник. Невдовзі рятувальники знайшли мене під час пошуків

жертв серед руїн мого офісного будинку.

Пізніше я дізнався, що з п'яти працівників другого поверху будинку Порт-о-Пренс, де я працював, я був єдиним, кого дістали з-під завалів живим. Через отримані травми я втратив одну ногу і кілька місяців провів у лікарні. Але я знаю, що Святий Дух спонукав мене молитися і що Небесний Батько відповів на ту молитву.

Я можу свідчити, що Небесний Батько відповідає на наші молитви у Свій власний спосіб і згідно з Його власними бажаннями—де б ми не були і коли б не молилися. ■
Джимі Сейнт Луїс, Гаїті

ТЕ, ПРО ЩО Я ДІЗНАЛАСЯ, ЗМІНИЛО МОЄ СЕРЦЕ

Після смерті нашого 18-річного сина Джексона я глибоко розмірковувала над якістю і напрямком свого життя. Моя дитина була у вічностях, і у мене було дуже сильне бажання так прожити життя, щоб колись ми знову могли насолоджуватися сімейними стосунками. Я також хотіла краще розуміти Писання, аби вони стали дороговказом у моему житті.

Я не дуже добре запам'ятала, коли у серці виникло це бажання, але його живила надія знову побачити нашого сина. Коли я читала Книгу Мормона, то почала помічати, що серце використовувалося як символ стану життя людини або її напрямку чи обставин.

Кожного разу, коли згадувалося серце, чи то закам'яніле, чи лагідне, я малювала на полях невеличке червоне сердечко. Я почала помічати закономірність. Коли серця людей були пом'якшені, то люди мали силу справлятися з труднощами, їхня любов до інших зростала і вони були добрими та лагіднішими. Я дізналася, що покаяння—це те, що змінює серця, коли ми звертаємося до Спасителя і Його спокутної жертви.

Мені подобалася чудова подорож сторінками Книги Мормона. Те, про що я дізналася, змінило моє серце, а це змінило моє життя. Те, про що я дізналася, також допомогло мені в роботі: я допомагаю

подружнім парам справлятися з їхніми труднощами. Я зрозуміла, що можу навчати і нагадувати подружнім парам про загальні принципи, які приносять радість у шлюбі та по справжньому зближують. Але доки вони не принесуть у своє подружнє життя пом'якшене серце, у них мало шансів на те, що відбудуться зміни і ці зміни будуть тривалими.

З того часу як я малювала сердечка на полях Книги Мормона, я часто перечитувала ті уривки і продовжую навчатися з тих віршів. Я навіть знайшла нові уривки, які пропустила під час першого читання, щоб позначити сердечком. Це нагадує мені про те, що в Писаннях завжди буде щось нове для вивчення, розуміння і застосування.

Найбільш важливо, що я отримала нагадування про любов мого Небесного Батька і мого Спасителя. Завдяки цій любові я матиму свою сім'ю завжди. Я знаю це всім своїм серцем, і за це я дуже вдячна. ■
Дарсі Логан, шт. Аляска, США

Біль у моїх ногах ставав нестерпним, і мені не вистачало кисню в темряві, яка мене оточувала.

Швиденько почистивши і відполірувавши туфлі мого напарника, я обережно ставив їх туди, де вони були.

ЦЕЛЕСТІАЛЬНІ ТУФЛІ МОГО НАПАРНИКА

Бгато років тому, залишивши Центр підготовки місіонерів у Прово, я прибув до штату Флорида, відчуваючи себе підготовленим і сповненим радістю, щоб розпочати місіонерське служіння. Коли я зустрівся зі своїм новим напарником, ми мали багато спільних інтересів і наше напарництво здавалося досконало підібраним.

Однак після кількох тижнів я помітив деякі відмінності. Наприклад, я був готовий ходити від дверей до дверей кожного дня, але мій напарник не був у великому захопленні від цього заняття. Крім того, навіть незважаючи на те, що він був старшим напарником, він вирішив якомога менше цим займатися.

Я також помітив, що мій напарник, здавалося, багато говорив про себе. Його сім'я була добре забезпеченою, і він мав багато різних

можливостей, яких я, через скромніші обставини, не мав.

Це призвело до виникнення певних некомфортних почуттів всередині мене, майже до рівня обурення. Приховування почуття обурення по відношенню до мого напарника впливало на мене духовно, особливо під час того, як я намагався навчати євангелії. Я мав щось зробити. Спочатку я подумав про те, щоб поговорити зі своїм напарником і просто вилити йому всі свої розчарування. Але я вибрав інший підхід.

Кожного ранку я і мій напарник по черзі приймали душ і приводили себе в порядок. Поки він був у душі, я вирішив тихенько дістати з-під його ліжка туфлі і начистити їх. Швиденько почистивши і відполірувавши туфлі, я обережно поставив їх туди, де вони були. Я робив це кожного ранку протягом приблизно двох тижнів.

За цей час я помітив, що моє

відчуття образи почало зникати. Коли я почав служити своєму напарнику, моє серце почало змінюватися. Я нічого не казав йому про свої маленькі вчинки служіння. Однак одного дня мій напарник зазначив, що він, певно, благословенний “целестіальними туфлями”, тому що вони, здавалося, ніколи не забруднювалися.

Завдяки цьому досвіду я засвоїв два важливі уроки. По-перше, я дізнався, що справжня проблема була всередині мене—незважаючи на те, що каталізатором моїх почуттів було те, що надходило ззовні. З моїм напарником усе було гаразд.

По-друге, я знав, що ми зазвичай служимо тим, кого любимо. Але я не усвідомлював, що той самий принцип працює у зворотному напрямі: ми починаємо любити тих, кому служимо. ■

Майкл Рейд, шт. Аризона, США

Я ВПІЗНАЛА ГОЛОС ПРОРОКА

Одного недільного вечора приблизно через три місяці після того як я поїхала на навчання з рідної Мексики до Сполучених Штатів, я налаштувала приймач з однієї радіостанції на іншу, намагаючись знайти якусь хорошу недільну музику. Прослуховуючи кілька місцевих радіостанцій, я почула знайомий голос і зупинилася.

Я підозрювала, що то був голос Президента Гордона Б. Хінклі (1910–2008), який у той час був Президентом Церкви. Я зрозуміла, наскільки незвично для мене було те, що я змогла впізнати його голос. Я звикла слухати генеральну конференцію, духовні вечори Церковної системи освіти та інші церковні трансляції, чуючи голос іспанського перекладача, який накладався на голос промовця. Однак якимось чином я знала, що голос по радіо належав Президенту Хінклі.

Я ще не досить добре знала англійську мову, аби зрозуміти, про що він казав, однак я все одно слухала промову по радіо. Його голос

сповнив мене спокоєм. Коли промова закінчилася, диктор сказав: “Ми щойно слухали Президента Гордона Б. Хінклі”.

Я знала, що Господь промовляє через Своїх служителів, і у який би спосіб не надходило послання—Його голосом чи голосом Його пророків—все одно (див. УЗ 1:38).

Я думала про те, як дивовижно, що я впізнала голос Президента Хінклі. Після цього я зрозуміла, що завжди хочу мати здатність впізнавати голос, за допомогою якого Господь спілкується

зі Своїми дітьми—яким би не було це джерело.

“Мого голосу слухають вівці Мої, і знаю Я їх, і за Мною слідком вони йдуть”,—сказав Спаситель (Іван 10:27).

У світі, сповненому багатьма голосами—багатьма “станціями”,—які можна прослуховувати, я сподіваюся завжди бути налаштованою на голос мого Пастиря і Його служителів та мати бажання виконувати їхню пораду. ■

Міріам Руйс,
шт. Юта, США

Прослуховуючи кілька місцевих радіостанцій, я почула знайомий голос і зупинилася.

Чого ми навчилися ВІД НАШИХ батьків

**Доросла молодь ділиться тим,
як вони використовують уроки,
засвоєні від своїх батьків.**

СТАРАННА РОБОТА

У себе вдома я навчився багато працювати. Моя сім'я використовувала систему, яку ми називали "список старанних справ". На початку місяця ми отримували список різних завдань, наприклад, миття посуду, догляд за конями тощо. Ми ставили позначки поруч із завданнями, коли виконували їх, і тоді наприкінці місяця нам давали певну кількість грошей за нашу старанну роботу, залежно від того, скільки "галочок" було у нашому списку. Завдяки цьому я навчився старанно працювати і бути обережним з грошима.

Петер Стеджібай,
Вестерботтен, Швеція

ПРАВЕДНЕ БАТЬКІВСТВО

У моєї матері-одиначки було багато справ, але вона завжди приділяла час, щоб мені допомогти, втішити або просто вислухати мене. Знання того, що вона завжди готова допомогти, було безцінним, і я хочу передати його своїм власним дітям у майбутньому.

Коли моя мама одружилася вдруге, її новий чоловік прийняв рішення всиновити мого старшого брата і мене. Невдовзі після цього до нашої сім'ї приєдналася маленька сестричка, але я ніколи не відчувала найменшої різниці в тій ніжності і любові, з якою він ставився до всіх нас як до своїх рідних. Завдяки його ставленню мій старший брат і я мали можливість зрости в сильній і об'єднаній сім'ї зі священством у домі. День, коли ми були запечатані як сім'я, був дуже особливим. Завдяки його люблячому прикладу я дізналася, що батько—це не лише те, ким ти є—це те, ким ти стаєш.

Аманда Корнеліус, Стокгольм, Швеція

БОЖЕСТВЕННИЙ ЗАХИСТ

Коли я була дитиною, мій тато працював далеко і завжди повертався додому, коли було вже дуже темно. Я не лягала спати, доки він не повертався додому. Але одного дня було вже зовсім пізно і я не могла йому додзвонитися. Я дуже злякалась. Я згадала, що мої батьки навчали мене завжди молитися і просити про допомогу, коли мені було страшно, тому я стала навколішки і помолилась, щоб мій батько безпечно повернувся додому. На мій подив, коли я завершила молитву, я почула знадвору велосипед мого тата. Я була дуже вдячна моєму Небесному Батькові за те, що Він наглядав за моїм батьком.

Тепер, ставши дорослою, завжди, коли я збентежена або налякана, найперша особа, яка приходить мені на думку, це Небесний Батько. Я знаю, Він завжди зі мною і Він чує мої молитви.

Рогіні Кріштан, Бенгалуру, Індія

МОЛИТВА

Якось увечері я зайшов у спальню своїх батьків, щоб попросити про щось тата, але він стояв на колінах і молився, тож я пішов. Я повернувся через кілька хвилин і застав його в тому самому положенні. Я вирішив приготуватися до сну, думаючи, що він точно завершить молитву, коли я закінчу свої приготування до сну. Десь через 10 хвилин я повернувся в спальню своїх батьків, і він усе ще молився! Побачений мною приклад мого батька зміцнив моє свідчення. Він дійсно виливав своє серце в молитві Небесному Батькові.

Джен Хенсен, шт. Айдахо, США

ХРАМОВИЙ ШЛЮБ

Я вдячна, що мої батьки поділилися зі мною історією своїх стосунків. У віці 14 років вони стали гарними друзями, вони росли й навчалися разом. З часом їхня дружба переросла у справжнє кохання і вони одружилися в храмі. Я планую наслідувати приклад моїх батьків і одружитися в храмі. Я сподіваюся, що як і вони, відчую щастя і справжню любов.

Пасаре Ана Марія, Прахова, Румунія

ДОМІВКА, ЗОСЕРЕДЖЕНА НА ХРИСТІ

Ісус Христос завжди був центром стосунків моїх батьків. Вони зосереджуються на створенні домівки, де перебуває Дух і відводять найвищий пріоритет сімейному вивченню Писань, сімейній молитві і домашньому сімейному вечору.

Моя мама була покликана відвідувати молоду матір, яка переживала недавнє розлучення. Часто, коли я приходила додому, моя мама няньчила двох маленьких хлопчиків цієї жінки. Іноді ми зупинялися біля дому цієї жінки, коли їздили у щоденних справах, і моя мама залишала на дверях записку. Я така вдячна за приклад моєї мами, що милосердя "не шукає для себе" (Мороній 7:45).

Мої батьки завжди навчаються і використовують свої нові навички та знання для розбудови царства Божого. Завдяки їхньому прикладу, я зробила освіту пріоритетом у своєму власному житті. Приклад моїх батьків допоміг мені одружитися з чоловіком, для якого Ісус Христос також є центром життя.

Рейчел Нільсен, шт. Юта, США

ПОКЛАДАТИСЯ НА НЕБЕСНОГО БАТЬКА ТА ІСУСА ХРИСТА

Мій тато може полагодити майже все. Підлітком я запитав його, як йому так добре вдавалося щось лагодити. Він сказав: "До того як почати працювати, я молюся і прошу Небесного Батька мені допомогти. Потім я йду працювати". Його приклад навчив мене бути смиренним і шукати небесного натхнення.

Коли моя мама почувалася засмученою, вона шукала зцілення і спокою біля ніг Спасителя. Коли у мене виникали схожі моменти, вона заохочувала мене звертатися до сили Спокути. Зараз я належу до дорослої молоді і продовжую знаходити мир і втішаючу любов, наслідуючи її праведний приклад.

Ісак Малм, Єнчепінг, Швеція

БОЖЕСТВЕННА СУТНІСТЬ

Коли я була маленькою, мої батьки вселили в мене чисту любов від мого Небесного Батька. Я почала пізнавати Його, коли моя мама співала мені "Я Божє дитя" (Гімни, с. 186), і з часом приклад моїх батьків послужив мені найбільшим натхненням, аби прийти до пізнання мого Небесного Батька і любити Його завдяки служінню й відданому відвідуванню церковних зборів та заходів.

Марлін Ортега Васкес,
Манагуа, Нікарагуа

Нове місце призначення

Аманкай Котека-Мінью

Іноді мені здавалося, що моє життя—це неперервний авіапереліт. Моя мама родом з Еквадору, а мій батько—поляк. Я народився в Еквадорі, але коли мені було 10 років, ми переїхали до Іспанії. Ми жили там лише 2 роки. Коли мені було 12 років, літак знову злетів, цього разу в Польщу. Мені хотілося стабільності, друзів і сімейного оточення та покласти край прощанням.

Перше знайомство зі старійшинами

У двері хтось постукав. Я відчинив і побачив двох юнаків. Я грубо закрив двері ще до того, як вони встигли щось сказати.

“Відчини двері і вибачся,— почувся наполегливий голос батька з другого кінця будинку.— Ми не вчили тебе так ставитися до людей!”

Мені було трохи ніяково, але я відкрив двері. “Вибачте”,—сказав я, опанувавши себе.

“Я хочу знати про вас, ваші вірування. Будь ласка, заходьте”,—запросив їх мій батько. Юнаки представилися як місіонери Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів.

Неохоче я слухав їхнє послання. Мені було 13, і я не мав іншого вибору, як тільки сидіти й слухати.

Чотири місяці ті місіонери ходили в наш дім, навчаючи доктрині про відновлену Церкву Ісуса Христа. “Ми вас поважаємо і в захопленні від вашої відваги, але ніколи не поміняємо своєї релігії”,—зрештою сказав їм мій батько, і ми більше ніколи не бачили тих старійшин.

Бажання знайти істину

Минуло два роки, і через зміни в сімейних обставинах мене охопив глибокий сум. Батько залишив Польщу в пошуках роботи, тож наша сім'я розділилася. Я відчайдушно шукав Бога. Мої молитви стали більш щирими. Я благав Небесного Батька допомогти мені знайти Його присутність.

Одного дня мама мені сказала: “Тебе шукає чоловік на ім'я Гарлінг. Я сказала, щоб він передзвонив наступного тижня”. Вона знала, що то був місіонер, і оскільки не була зацікавлена в його посланні, тож не відчувала, що слід відповідати швидко.

**Усе життя мені здавалося, що я лечу безкі-
нечним авіарейсом.
Я прагнув миру і ста-
більності, але ніколи
їх не знаходив, поки
по-справжньому
не звернувся
до Господа.**

Того вечора у п'ятницю я знову почув, як постукали у двері. Цього разу я був радий зустрічі з посланцями і привітав їх усмішкою. “Я радий бачити вас у своєму домі, але вам слід знати, що я ніколи не стану мормоном”,—сказав я їм.

Однак незважаючи на це, старійшини мене навчали. Це тривало кожної п'ятниці впродовж шести місяців. Спочатку були тарілки з печивом, яке готувала мама, потім тисячі запитань, і на всі мої найглибші запитання почали знаходитися відповіді. Здавалося, що кожного разу, коли приходили місіонери, ще один клаптик життєвої головоломки ставав на місце. Заінтригований, я нарешті вирішив зробити те, що просили зробити старійшини: помолитися і запитати Небесного Батька,

чи їхні слова і Книга Мормона є істиною. Вони запевнили, що Бог відповідає на молитви.

Підтвердження і вагання

Коли я молився і глибше вивчав Писання, ці вчення стали приємними для моєї душі. Упродовж

евангелії. На жаль, з наближенням дати хрищення я втрачав упевненість у своїй відповіді. Я поринув у мирські справи і злякався, що моє рішення не буде прийняте близькими мені людьми.

Потроху помилки і рішення, які я приймав, зробили мене глухим

на нове місце знову завдала мені болю. Згодом я знову став на коліна в молитві, вкладаючи справжній сенс у слова: “Небесний Батьку, нехай буде Твоя воля, а не моя”.

Та молитва стала початком мого повернення до Церкви, і я знав, що це вимагатиме покаяння. Тієї неділі, вперше майже за рік, я прийшов на причасні збори. Наступного дня я знову вирішив христитися.

Господь допоміг мені пройти важкий процес повернення до того, що, як я вже знав, було істиною. Зараз я розглядаю ті важкі обставити як одні з найпрекрасніших благословень від Бога. Він мене не забув. Він слухав мої молитви і чекав, коли я почую Його відповідь. Він допоміг мені пройти через усі страждання, зміцнюючи і захищаючи. У процесі цього я здобув чіткіше розуміння значення Христової божественної місії і Його Спокути.

Я охрестився у квітні 2011 року. З того часу мій літак знову піднявся в небо—я зараз живу у Франції, що означає ще більше змін. Однак я зараз вдячний Йому за своє життя і за обставини, через які мені довелося пройти в житті. Завдяки свідченню про Спокуту Ісуса Христа, я зараз розумію, що я не самотній, яким би не був наступний пункт призначення у моєму житті. Я не знаю, чи буде знову злітати мій літак. Єдине, що я точно знаю, це те, що мій пункт призначення—це той прямиий шлях, що веде до вічного життя з Небесним Батьком і Його Сином Ісусом Христом. ■

Автор живе у Франції.

місяців я вагався, відчуваючи, що мені потрібен беззаперечний доказ, мені потрібно було все знати про евангелію, перш ніж приєднатися до Церкви. Нарешті слова Спасителя в Євангелії від Івана 20:29 зворушили мою душу: “Блаженні, що не бачили й увірували”. Я вирішив христитися.

Мої батьки вимагали, щоб я почекав, поки не стану дорослим і тоді охрищуся, але час очікування сприяв моєму розвитку і пізнанню

до підказок Духа. Мої Писання опинилися у найдальшому кутку моєї валізи, і я навіть перестав молитися.

Благословення покаяння

В житті все йшло не так—надто багато сліз і розчарувань. Було важко зрозуміти, чому моя сім'я мала пройти через таку кількість труднощів. Саме перед останнім роком у школі моїм батькам треба було залишати Польщу. Перспектива переїзду

СИЛА, БІЛЬША ЗА НАШУ СИЛУ

*Сила Спокути, яка збільшує наші здібності, зміцнює нас,
щоб ми могли бути хорошими, творити добро та служити
більше, ніж дозволяють власні бажання та природні таланти.*

**Старійшина
Девід А. Беднар**
З Кворуму
Дванадцятьох
Апостолів

Я припускаю, що багато членів Церкви краще знають викупительну, очищуючу природу сили Спокути, ніж ту її силу, яка нас зміцнює і збільшує наші здібності. Одна справа—знати, що Ісус Христос прийшов на землю, щоб померти за нас. Це є основним і основоположним у вченні про Христа. Але нам також треба бути вдячними за те, що Господь бажає за допомогою Своєї Спокути й силою Святого Духа *жити* в нас не лише аби направляти, але й сповнювати силою.

Більшість із нас знають, що коли ми робимо щось неправильно, нам потрібна допомога в подоланні наслідків гріха у житті. Спаситель заплатив ціну і дав нам можливість ставати чистими завдяки Його викупительній силі. Більшість із нас чітко розуміють, що Спокута—для грішників. Однак я не цілком упевнений, чи ми знаємо і розуміємо, що Спокута також призначена для святих—хороших чоловіків і жінок, які є слухняними, гідними і сумлінними та прагнуть ставати кращими і служити більш віддано. Ми помилково можемо вважати, що повинні самотужки здійснювати подорож від хорошого до кращого і ставати святими, покладаючись повністю на твердість характеру, силу

волі і дисципліну, та розраховуючи на свої явно обмежені спроможності.

Суть євангелії Спасителя полягає не лише в тому, щоб уникати поганого у нашому житті; вона, головним чином, спрямована на те, щоб діяти краще і ставати кращими. А Спокута надає нам допомогу в тому, щоб ми долали погане й уникали його та робили те, що є хорошим, і ставали такими. Допомога Спасителя доступна упродовж усієї подорожі земним життям—від поганого, до хорошого і кращого та до зміни всієї нашої натури.

Я не маю на увазі, що викупительна сила Спокути і її здатність збільшувати наші здібності є різними і відокремленими. Натомість ці два виміри Спокути поєднуються і доповнюють один одного; вони обидва мають застосовуватися під час усіх етапів життєвої подорожі. І вічної важливості набуває для нас розуміння того, що *обидві* ці важливі складові життєвого шляху—і те, як скинути з себе тілесну людину, та стати святим, і як подолати погане, та стати хорошими—досягаються завдяки силі Спокути. Сила волі людини, особисте рішення і мотивація, ефективне планування і встановлення цілі є необхідними, але недостатніми для того, щоб ми переможно

могли завершити цю земну подорож. Дійсно, ми повинні навчитися покладатися на “милість і благодать Святого Месії” (2 Нефій 2:8).

Благодать і сила Спокути, яка збільшує наші здібності

З Bible Dictionary (Біблійного словника) ми дізнаємося, що слово *благодать* часто вживається у Писаннях для позначення сили, яка щось уможливує.

“[Благодать—це] слово, яке часто зустрічається у Новому Завіті, особливо в посланнях Павла. Головне значення слова—це *божественне знаряддя допомоги або сили*, дане

завдяки щедрій милості й любові Ісуса Христа.

Саме завдяки благодаті Господа Ісуса Христа, яка стала можливою через Його спокутну жертву, людство перейде у безсмертя—кожна людина отримає своє тіло з моголи у стані вічного життя. *Також завдяки благодаті Господа люди, якщо вони виявляють віру в спокуту Ісуса Христа і каються у своїх гріхах, отримують силу і допомогу у виконанні справ, які вони не могли б здійснювати іншим чином, якби поклалися лише на власні засоби. Ця благодать—це сила, яка збільшує наші здібності*

і дає можливість чоловікам і жінкам отримати вічне життя і піднесення після того, як вони самі доклали максимально можливих зусиль” (Bible Dictionary, “Grace”; курсив додано).

Благодать—це божественна підтримка або небесна допомога, якої кожен з нас відчайдушно потребує для того, щоб бути достойними цілестіального царства. Таким чином, сила Спокути, яка збільшує наші здібності, зміцнює нас, щоб ми могли бути хорошими, творити добро та служити більше, ніж дозволяють власні бажання та природні таланти.

Під час особистого вивчення

Писань я часто вставляю слова “сила, яка збільшує наші здібності”, кожного разу, коли зустрічаю слово *благодать*. Поміркуйте, наприклад, над таким добре відомим нам віршем: “Ми знаємо, що це благодаттю ми спасенні після всього, що ми можемо зробити” (2 Нефій 25:23). Я впевнений, що ми можемо багато чого дізнатися про важливий аспект Спокути, якщо кожного разу, знаходячи в Писаннях слово *благодать*, будемо вставляти слова “сила, яка збільшує наші здібності”.

Приклад Нефія

Подорож земним життям означає іти від поганого до хорошого, а потім до кращого і змінювати нашу натуру. У Книзі Мормона є багато прикладів учнів і пророків, які знали, розуміли силу Спокути, яка збільшує здібності, та були змінені нею під час цієї подорожі. Коли ми приходимо до кращого розуміння цієї священної сили, наше бачення евангелії значно розширюється і

збагачується. Таке бачення змінить нас надзвичайним чином.

Нефій є прикладом людини, яка знала, розуміла і покладалася на силу Спасителя, що збільшує наші здібності. Пригадайте, як сини Легія повернулися до Єрусалима, щоб запросити з собою Ізмаїла та його домашніх. Ламан та інші у цій групі, повертаючись з Нефієм з Єрусалима у пустиню, повстали, а Нефій закликав своїх братів мати віру в Господа. Саме в цей момент подорожі брати Нефія зв'язали його мотузками і задумали вбити. Будь ласка, зверніть увагу на молитву Нефія: “О Господи, заради моєї віри в Тебе, визволи Ти мене з рук моїх братів; а саме, *дай мені силу, щоб я міг розірвати пута, які зв'язують мене*” (1 Нефій 7:17; курсив додано).

Чи знаєте ви, про що я найвірогідніше молився б, якби мене зв'язали мої брати? “Будь ласка, витягни мене з цього багна ЗАРАЗ ЖЕ!” Особливо цікаво те, що Нефій не молився про те, аби його обставини змінилися. Натомість він молився, щоб мати

силу змінити ці обставини. І я вірю, що він молився про це саме тому, що знав, розумів і відчув на собі силу Спокути, яка збільшує здібності.

Я не думаю, що мотузки, якими був зв'язаний Нефій, чарівним чином спали з його рук і зап'ястків. Швидше, як я підозрюю, Господь благословив його як витривалістю, так і особистою силою, яка перевищувала його природні здібності, і тому він “з силою Господа” (Мосія 9:17) докладав зусилля, крутив і сипав мотузку, і зрештою у прямому розумінні зміг розірвати пута.

Висновки, які кожен з нас може зробити з цієї історії, дуже очевидні. Якщо ми з вами почнемо розуміти і застосовувати силу Спокути, що збільшує здібності у нашому особистому житті, ми будемо молитися і шукати сили змінити свої обставини, замість того щоб молитися за те, аби наші обставини було змінено. Ми станемо тими, хто діє, а не об'єктами, на які спрямована дія (див. 2 Нефій 2:14).

Спаситель знає і розуміє

З Алма 7 ми навчаємося, як і чому Спаситель може надати силу, яка збільшує здібності:

“І Він піде, зносячи *муки, і страждання, і спокуси* всякого роду; і це для того, щоб слово могло виповнитися, яке каже, що Він візьме на Себе *муки і хвороби* Свого народу.

І Він прийме смерть, щоб скинути пута смерті, які зв'язують Його народ; і Він візьме на Себе їхні *недуги*, щоб Його нутро сповнилося милості, будучи у плоті, щоб Він міг знати, будучи у плоті, як допомогти

Своєму народові в його недугах” (Алма 7:11–12; курсив додано). Спаситель відстраждав не лише за наші беззаконня, але і за наші несправедливі вчинки, нечесність, біль і смуток та емоційні стреси,

які так часто трапляються з нами.

Немає такого фізичного болю, душевної муки, духовних страждань, хвороб чи слабкостей, які ми з вами переживаємо в земному житті і які б Спаситель уже не

пережив. Ми з вами у мить слабкості можемо волати: “Ніхто цього не розуміє. Ніхто цього не знає!” Жодна людська істота, можливо, і не знає. Але Син Божий досконало знає і розуміє, бо Він відчув і зніс усі тягарі до того, як ми це зробили. І тому що Він сплатив останню ціну і поніс наші тягарі, Він має досконале співчуття і може простягнути нам руку милості на багатьох стадіях нашого життя. Він здатен допомогти, торкнутися, підтримати—у буквальному розумінні прибігти до нас—і зміцнити нас так, як самі ми ніколи б не змогли, і допомогти нам зробити те, що самі ми ніколи б не зробили, покладаючись лише на власні сили.

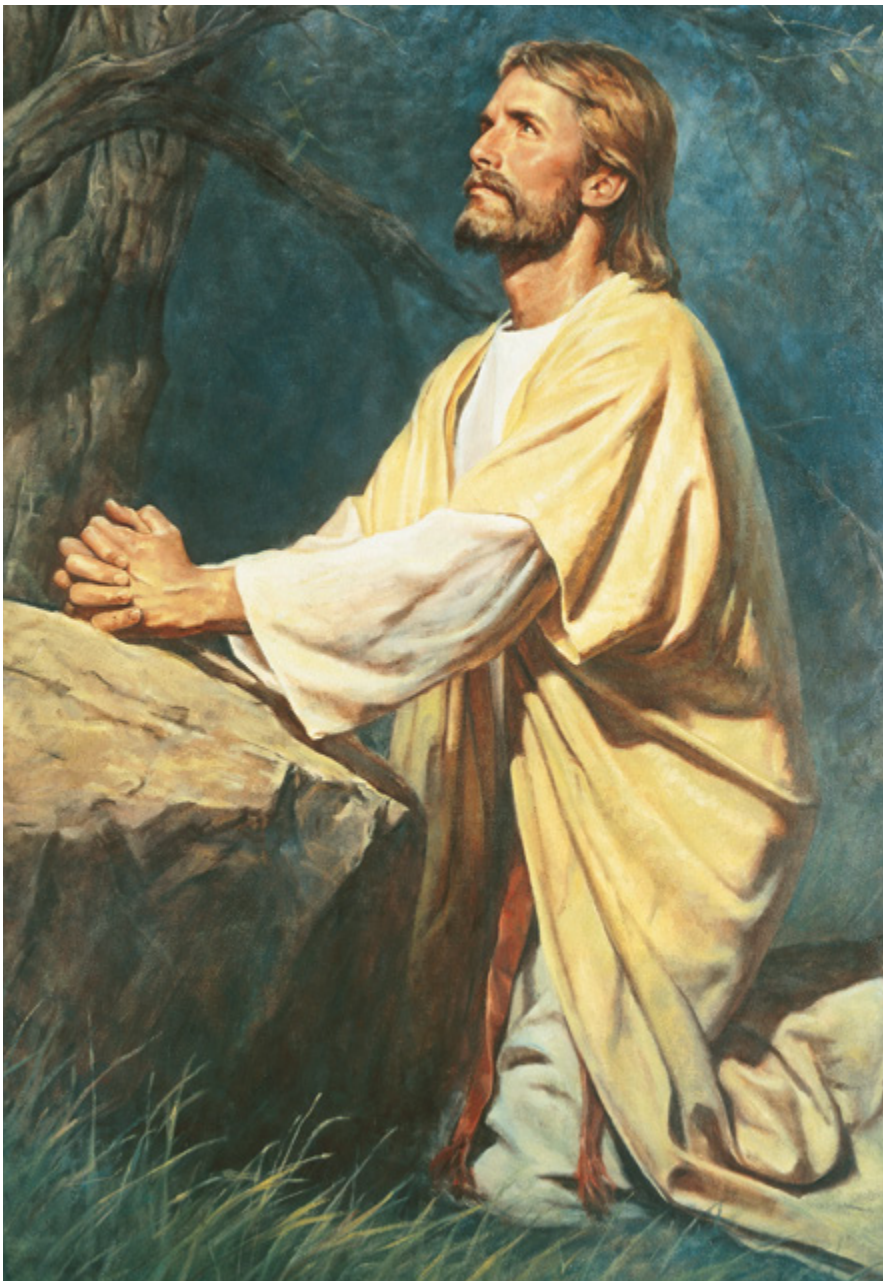
“Прийдіть до Мене, усі струждені та обтяжені,—і Я вас заспокою!

Візьміть на себе ярмо Моє, і навчіться від Мене, бо Я тихий і серцем покірливий,—і “знайдете спокій душам своїм”.

Бо ж ярмо Моє любе, а тягар Мій легкий!” (Матвій 11:28–30).

Я проголошую своє свідчення і вдячність за безмежну і вічну жертву Господа Ісуса Христа. Я знаю, що Спаситель живе. Я відчував як Його спокутну силу, так і Його силу збільшувати здібності, і я свідчу, що ці сили реальні і доступні кожному з нас. Дійсно, “в силі Господа” ми можемо робити все і долати все в нашій подорожі земним життям. ■

З виступу “Спокута й подорож земним життям”, Ліягона, квітень 2012, сс. 12–19.

Ренделл Л. Рідд

Другий радник
в генеральному
президентстві
Товариства
молодих чоловіків

Не вирішуй, ХТО ГОТОВИЙ

*Ви ніколи не знаєте,
хто готовий отримати
євангелію.*

Я завжди буду пам'ятати обід на зустрічі випускників, яка відбулася через 40 років після закінчення школи. Я дуже хотів побачити старих друзів, яких не бачив роками, і дізнатися, що сталося в їхньому житті після школи.

Поки ми розмовляли під час обіду за столом з 8–10 іншими однокласниками, один з моїх старих друзів, Грег Лінк, розповів, що охрестився у Церкві, коли йому було трохи більше 20 років.

Потім він поставив пронизливе запитання: “А чому так сталося, що ніхто з вас не запропонував мені Книгу Мормона у школі? Ви гадали, що я не сприйму інформацію про Церкву?”

Ще один старий друг, який не був членом Церкви, сказав: “Ти міг би взяти одну з моїх, мені подарували екземплярів з 50!”

Я був приголомшений. У шкільні роки, якби хтось сказав мені, що Грег охреститься і стане успішним переконливим промовцем, я б цьому не повірив. Мені справді подобався Грег. Він був вірним другом, на якого можна було розраховувати, коли він був потрібен. Але я знав, що він полюбляв вечірки, і він постійно потрапляв у неприємності. Мені навіть не спадало на думку, що він може виявляти якусь зацікавленість Церквою. Найсмішніше було те, що я був упевнений у тому, що той інший друг, з яким я ділився євангелією і дарував Книгу Мормона, колись приєднається до Церкви. Проблема в тому, що ви ніколи не знаєте, хто готовий прийняти євангелію, а хто—ні.

Мені було трохи ніяково після такої розмови з Грегом, тому що, подібно до багатьох інших, я не розповідав йому про євангелію. Я запитав Грега, як же він врешті-решт приєднався до Церкви.

Ось його історія:

Моя сім'я переїхала до Солт-Лейк-Сіті, шт. Юта, коли мені було років 11, але я не приєднався до Церкви, поки мені не виповнилося 24. Озираючись назад, я розумію, чому ніхто мені не розповідав про євангелію. Зовні я не був золотим контактом. Дійсно, я був трохи непуцящою дитиною. Я встрявав у бійки і постійно потрапляв у школі в неприємності.

У мене було багато друзів серед членів Церкви, але лише один з них заговорив зі мною про Церкву. І це тому, що я глузував з того, що він читав Книгу Мормона, поки доглядав дитину.

Однак я був допитливим. Моя мама водила мене до місцевої християнської церкви. Одного разу я там запитав, чому Ісус не приходив до Америки. Вони трохи посміялися з того, що я поставив таке запитання, тож я більше про це нічого не розпитував.

Минали роки, і я вирішив піти до центру відвідувачів на Храмовій площі в Солт-Лейк-Сіті. Там була діорама Христа в Америці. Раптом я згадав своє запитання на цю тему в свої юні роки. Саме тоді я відчув Духа, і я знав, що був готовий слухати.

Приклад моїх шкільних друзів надовго мені запам'ятався. В дійсності, люди, яких я поважав найбільше, були членами Церкви. Ренді Рідд і його дружина навчалися разом зі мною. Вони завжди були чудовим прикладом, дуже хорошими людьми. Пізніше це справило на мене великий вплив. Я подумав: "Якщо Ренді вірить у те, що це правда, то це повинно бути важливо".

Я не знаю, що сталося б, якби вони більше розповіли про євангелію у той час. Я, мабуть, не був готовий. Але озируючись назад, я б хотів, щоб вони це зробили. Я знаю, що це на мене вплинуло б.

Я такий вдячний, що мій приклад позитивно вплинув на Грега. Однак я б почувався б навіть краще, якби щось зробив у той час. Якби я поділився євангелією, або Книгою Мормона, або навіть просто запросив би Грега на захід, це могло змінити його життя. Він міг би приєднатися до Церкви раніше. Можливо, він навіть відслужив би місію.

Я зрозумів, що бути хорошим прикладом —це дійсно важливо, але так само важливо

виконувати обов'язок ділитися євангелією. Господь заповідав нам це робити: "Ідіть по цілому світові, та всьому створінню Євангелію проповідуйте!" (Марк 16:15).

Тож не бійтеся розповідати. А головне, не судіть швидко, хто готовий, а хто не готовий. Ви можете здивуватися, чиє серце пом'якшиться, навіть якщо ця зацікавленість криється так глибоко, що ви не можете її побачити. ■

ГОСПОДЬ ГОТУЄ СВОЇХ ДІТЕЙ:

"Господь любить всіх своїх дітей. Він хоче, щоб всі мали повноту Його істини і надлишок благословень. Він знає, коли вони готові, і хоче, щоб ми слухали й прислухалися до Його керівництва у поширенні євангелії. Коли ми робимо так, той, хто готовий, відгукнеться на послання Того, Хто сказав: "Мого голосу слухають вівці Мої... і за мною слідком вони йдуть" (Іван 10:27)".

Старійшина Даллін Х. Оукс, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, "Ділитися євангелією", Ліягона, січ. 2002 р., с. 9.

МАТИ СМІЛИВІСТЬ ДІЛИТИСЯ ЄВАНГЕЛІЄЮ

Потрібна сміливість, щоб ділитися євангелією з незнайомцем. Просто запитайте про це нового місіонера повного дня. Іноді потрібно навіть більше сміливості, щоб запитати своїх друзів, чи хотіли б вони дізнатися про Церкву, Книгу Мормона або про наші вірування.

Ви міркуєте: А якщо їх це не цікавить? А якщо вони образяться? А якщо вони будуть з мене сміятися? А якщо вони скажуть, що ненавидять мене і ніколи не хочуть знову бачити?

Не переймайтеся. Таке навряд чи станеться. Ваші друзі скоріш за все просто скажуть: “Ні, дякую”. Але не

дивуйтеся, якщо хтось відповість: “Звичайно, розкажи мені більше”—особливо, якщо ви живете за євангелією.

Старійшина М. Рассел Баллард, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, сказав: “Ми—члени відновленої Церкви Ісуса Христа, вповноважені і послані Самим Господом, щоб знаходити, плекати і безпечно приводити у Його Церкву тих, хто прагне пізнати істину”.

Виходячи з цього, ділитися євангелією—це “просто і ясно”. Але, як визнав старійшина Баллард, “місіонерська робота може бути складною і часом лякаючою”.

Як ми можемо подолати цей страх? Далі старійшина Баллард радить три такі способи:

ПО-ПЕРШЕ, *моліться самі і з вашою сім'єю,* щоб Господь допоміг вам знайти способи ділитися євангелією. (Дивіться колонку збоку, щоб дізнатися, що зробила молода жінка в Бразилії). Також просіть Господа скерувати вас до тих, хто готовий.

ПО-ДРУГЕ, *будьте прикладом.* У світі занепаду моральних норм, ваші друзі помітять ваше світло. Ваша особиста гідність дасть вам сміливість і духовну силу.

ПО-ТРЕТЄ, *виявляйте віру і довіряйте Господу,* а також завжди виявляйте любов до інших.

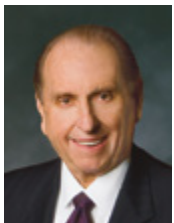

“Деякі члени Церкви кажуть: “Я боюся ділитися євангелією, тому що можу когось образити,—сказав старійшина Баллард. Досвід показав, що люди не ображаються, коли нас скеровує дух любові і турботи. Як хтось може образитися, коли ми кажемо щось на зразок: “Мені подобається те, що моя церква допомагає мені в житті” і потім додаємо те, що підкаже Дух?”¹

Обов'язок ділитися євангелією належить усім членам Церкви—включаючи вас. Тож будьте сміливими і дозвольте Господу благословити ваші зусилля. ■

ПОСИЛАННЯ

1. М. Рассел Баллард, “Важлива роль місіонерської роботи членів Церкви”, *Ліягона*, трав. 2003, сс. 38, 39–40.

СМІЛИВІСТЬ ВІРУЮЧИХ

“Зі сміливістю в наших переконаннях, давайте заявимо разом з апостолом Павлом: “Я не соромлюсь Євангелії [Христа]” (Римлянам 1:16). А потім з тією ж самою сміливістю давайте виконувати Павлову пораду: “Будь зразком для вірних у слові, у житті, у любові, у дусі, у вірі, у чистості!” (1 Тимофію 4:12).

Президент Томас С. Монсон, “Будь сильний та відважний”, *Ліягона*, трав. 2014, с. 69.

НАЙЦІННІША ДЛЯ МЕНЕ РІЧ

Маріана Сантос

Під час нашої молодіжної конференції для кількох колів ми всі отримали по примірнику Книги Мормона із запрошенням подарувати її кому-небудь. Я хотіла подарувати свою книгу моєму улюбленому поп-співачу.

Коли я дізналася, що він дає концерт у нашому місті, то подумала, що це буде чудова нагода. На кожному з його концертів розігрувалася лотерея, під час якої вибиралося 15 фанів, які зможуть піти на сцену й привітатися з ним. Шанси потрапити в число обраних були дуже малі, але я вирішила спробувати.

За кілька тижнів до концерту я написала своє свідчення в Книзі Мормона і помолилася. Я пояснила Небесному Батькові, що шансів у мене небагато і що мені потрібна Його допомога.

Як тільки я сказала “амінь”, задзвонив мій мобільний телефон. То був дзвінок з офісу співака. Мене обрали!

У день концерту за лаштунками я вручила співакові книгу. Він відкрив і прочитав моє свідчення: “Я довго думала над тим, щоб зробити вам цінний, корисний подарунок. Я зрозуміла, маю подарувати вам щось цінне з огляду на те, що в ньому міститься, а не з огляду на ціну. Це—Книга Мормона, найцінніша річ з усього, що я маю. Такою вона стане і для вас, якщо ви її прочитаете”.

Він обняв мене і сказав, що прочитає. Я не могла стримати сліз!

То була виняткова нагода подарувати Книгу Мормона знаменитій людині. Але дарування книги має стати звичною справою. Я могла б подарувати її шкільній подрузі, сусіду або ще комусь.

Дарувати Книгу Мормона, свідчити, розповідати про Церкву та бути прикладом—це наш обов'язок. Ми ніколи не повинні соромитися, ділячись євангелією Ісуса Христа.

Автор живе в Бразилії.

ПАМ'ЯТАЙТЕ

це їхній вибір

Свобода волі належить кожній людині, включаючи тих, кого ви запрошуєте дізнатися про Церкву.

ЗАПРОШУВАТИ ЧАСТО І ЗАПРОШУВАТИ КОЖНОГО.

Оскільки неможливо дізнатися наперед, хто зацікавиться або хто не зацікавиться євангелією, запрошуйте регулярно і якомога більшу кількість людей, приділяючи особливу увагу спонуканням Духа. Ми досягаємо успіху як місіонери, коли запрошуємо людей дізнатися і приймати істину.

Коли ви запрошуєте інших дізнатися про євангелію, важливо усвідомлювати, що вони мають свободу волі обирати: приймати ваше запрошення чи ні. Ваш успіх не вимірюється їхньою реакцією; він вимірюється вашою готовністю ділитися євангелією.

Тоді якщо успіх не вимірюється тим, хто сказав "так" або хто охрестився, на чому вам *слід* зосередитися, коли ви ставите цілі для місіонерської роботи? Зосередьтеся на тому, що *ви* можете робити, а не на тому, як інші реагуватимуть. Пам'ятайте, у вас також свобода вибору. Ви можете вибрати:

ЗАЛИШАТИСЯ ДРУЖЕЛЮБНИМИ.

Якщо хтось відхилить ваше запрошення дізнатися більше, залишайтеся ввічливими і виявляйте доброту. Підтримуйте дружбу, доки ви в змозі дотримуватися високих норм. По можливості виявляйте Христову любов до кожного, навіть якщо вони не розуміють усього того, у що ви вірите і робите.

ЗАЛИШАТИСЯ ВІРНИМИ.

Спаситель сказав це найкращим чином: "Отак ваше світло нехай світить перед людьми, щоб вони бачили ваші добрі діла, та прославляли Отця вашого, що на небі" (Матвій 5:16). Любіть євангелію і живіть за євангелією, й раніше чи пізніше ви *знайдете* людей, які захочуть дізнатися чому і які будуть підготовлені прийняти євангелію.

ВІРА, ЩОБ ДІЛИТИСЯ [ЄВАНГЕЛІЄЮ]

“Ми поважаємо вибір і час кожної людини. Господь сказав: “Нехай кожна людина вибирає сама” (УЗ 37:4). Через відсутність зацікавленості у людини нам не слід послаблювати узи дружби і любові. Незалежно від того, чи приймають ваше запрошення, коли ви пропонуєте: “Ходіть і побачте”, ви відчуєте схвалення Господа і, маючи те схвалення та відчувши більшу віру, ви знову і знову будете ділитися своїми віруваннями”.

Старійшина Ніл Л. Андерсен, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, “Це—диво”, Ліягона, трав. 2013, с. 79.

Як бути успішним місіонером

Шукаєте інші підказки про те, як бути більш успішними місіонерами? Прочитайте 10 прекрасних ідей на сторінці 10 посібника *Проповідайте Мою євангелію: путівник для місіонерського служіння* (2004).

БУДЬТЕ ОДНОЧАСНО ТЕРПЛЯЧИМИ Й НАПОЛЕГЛИВИМИ.

Як розповідається в історії праворуч, іноді потрібно зробити багато запрошень, доки прийде належний час. Продовжуйте запрошувати, продовжуйте бути дружєлюбними і не засмучуйтеся. Господь знає про ваші зусилля і Він благословить вас. (Див. УЗ 98:2). ■

Я ЗАПРОШУВАЛА ЗНОВУ І ЗНОВУ

Мейрі Сусана да Сільва Роса

Я знала, що всі ми маємо ділитися євангелією, але ніколи не мала успіху в цьому. Якось одного разу під час навчання на курсах іспанської мови, я познайомилася з юнаком на ім'я Тіаго. Ми стали друзями і часто після занять ішли додому разом. Якось ми проходили повз каплицю святих останніх днів, яка нещодавно була побудована.

“Ось уже кілька років я ходжу до Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів”,—сказала я. Я розповіла йому дещо з того, у що ми віримо, і пояснила, як щедро євангелія благословила мене і мою сім'ю. Я запросила його прийти у найближчу неділю на збори о 9:00 ранку.

Настала неділя, і я з нетерпінням чекала, але він не прийшов. Упродовж тижня я знову його запросила. Так повторювалося кожного тижня протягом двох чи трьох місяців. Він завжди знаходив пояснення, чому не зміг прийти: “Я проспав”, “Я втомився”, “У мене були проблеми”. Однак я все одно продовжувала його запрошувати, і складалося враження, що йому це не набридало.

Одного недільного ранку я сиділа на одній з лав у кінці каплиці. До початку зборів залишалось ще кілька хвилин, коли хтось тихо покликав мене по імені. Я поглянула в бік дверей, і там був Тіаго!

“Хіба я тобі не обіцяв, що колись прийду?”—сказав він. Він побув на причасних зборах і, на мій подив, залишився на решту зборів. Мені здалося, що йому було приємно, коли я познайомила його з місіонерами. Він регулярно почав з ними зустрічатися. Ми з Тіаго продовжували розмовляти, повертаючись додому після занять, але наші розмови точилися навколо істин, про які він дізнавався. Я могла відповідати на його запитання і свідчити. Зрештою він здобув власне свідчення і приєднався до Церкви.

Зараз я місіонерка повного дня в Бразильській місії Санта-Марія. Перш ніж я поїхала на місію, Тіаго також подав документи, щоб служити на місії повного дня, і зараз він служить в Бразильській місії Манаус.

Нещодавно я отримала від нього листа. “Дякую, що знову і знову запрошувала мене прийти до церкви,—писав він.— Я буду вічно вдячний за це”. Я щаслива не лише від того, що кожного дня ділюся євангелією, але і від того, що Тіаго робить це ж саме.

Автор живе в Сан-Паулу, Бразилія.

Спробуйте ці 11 легких способів ділитися евангелією в повсякденних розмовах.

ЗАПРОЩУЙТЕ І СЛІДКУЙТЕ ЗА РЕЗУЛЬТАТОМ

Якщо ви хочете ділитися евангелією, але хвилюєтеся або не знаєте, що робити, тоді ця стаття для вас. Ділитися евангелією—це більше ніж просто запрошувати друзів зустрітися з місіонерами. То чудова ідея, але є багато всього іншого, що ви можете робити, аби “запрошувати людей прийти до Христа” (*Проповідуйте Мою евангелію: Путівник для місіонерського служіння* [2004], с. 1). І це легше, ніж ви думаєте. Можливо, допоможе аналогія з футболом.

Хороші гравці знають, як і коли передавати м'яч членам команди, аби вони мали нагоду просуватися вперед. Запрошувати людей дізнаватися про евангелію, це ніби передавати м'яч, але відмінність у тому, що ви не гол забиваєте, а даєте можливість прийти до Христа.

Ось кілька пропозицій, як можна почати. Моліться, щоб мати натхнення, і будьте креативними, пристосовуючи ці ідеї до інтересів або ситуацій ваших друзів. А потім підтримуйте їх!

Запросіть подругу на спільний захід

У вас є подруга, яка дуже активно займається спортом. Тому як тільки дізнаєтеся, що спільний захід на цьому тижні присвячений спортивним іграм, то ви зрозумієте, що це чудова нагода запросити її.

Запропонуйте подрузі разом з вами переглянути генеральну конференцію

Ви слухаєте виступ генеральної конференції на MP3 плеєрі, поки йдете до школи. Подруга запитує, що ви слухаєте. Ви кажете їй правду—ви слухаєте слова сучасного пророка Божого. “Що це означає?”—запитує подруга. Ви розповідаєте про сучасних пророків та апостолів, а потім запитуєте подругу, чи не хоче вона до вас приєднатися у квітні, щоб послухати, що кажуть ці провідники.

Поділіться статтею з *Ліягони*

Одна зі статей останнього випуску *Ліягони* нагадує вам про розмову, яку ви мали з другом. Ви даєте йому журнал (чи посилання в он-лайн) і пропонуєте прочитати статтю.

Розкажіть комусь про Книгу Мормона

Ваш приход має мету прочитати Книгу Мормона до кінця року, тож ви берете з собою Писання у школу. Хтось із ваших друзів помічає книгу і запитує, про що вона, тож ви пояснюєте, що таке Книга Мормона і ділитесь своїм свідченням про неї.

Прочитайте історію Кеннета, подану далі в цій статті, щоб побачити, що сталося, коли він побачив у школі члена Церкви з Книгою Мормона.

ЗАПРОШУЙТЕ І СЛІДКУЙТЕ ЗА РЕЗУЛЬТАТОМ

“Я свідчу, що коли ми будемо працювати разом—шукати ту саму одну людину, запрошувати її і ставити питання на контроль з довірою і вірою, Господь усміхнеться нам і сотні тисяч Божих дітей знайдуть мету і мир у Церкві Ісуса Христа Святих Останніх Днів”.

Старійшина М. Рассел Баллард з Кворуму Дванадцятих Апостолів, “Контроль”, *Ліягона*, лист. 2014, с. 81.

Запросіть друга піти на церковну дискотеку

Ваш кращий друг запрошує вас десь порозважатися у п'ятницю, але тієї ж п'ятниці у вас церковна дискотека. Замість того, щоб просто відкинути це запрошення, ви запрошуєте його піти на дискотеку!

Запросіть друга до церкви

Вас попросили викладати в неділю частину уроку. Коли подруга запитає, що ви будете робити на вихідні, замість того, щоб навіть не згадувати про плани на неділю, поясніть, що ви будете вести у церкві частину уроку. Ваша подруга допитлива, тож ви запрошуєте її прийти з вами, аби вона чула, як ви навчаєте.

Покажіть своїм друзям Mormon.org

Ваші друзі мають багато запитань стосовно ваших вірувань, тож покажіть їм Mormon.org, щоб допомогти відповісти на їхні запитання.

МАЛЕНЬКІ КРОКИ НА ШЛЯХУ ДО НАВЕРНЕННЯ

Першого дня в моїй новій школі я помітила дівчину, яка відрізнялася від усіх інших. У неї були важкі обставини вдома, і над нею завжди глузували інші учні. Оскільки її шафа була поруч з моєю, я невдовзі краще з нею познайомилася. Дівчина була приємною, але у неї була звичка лягтися.

Я розповіла їй про свої вірування і про норми, викладені в брошурі *Заради зміцнення молоді*. Вона дуже зацікавилася. Кілька тижнів поспіль я запрошувала її на спільний захід, і вона докладала багато зусиль, щоб подолати звичку лягтися.

Згодом я подарувала їй брошуру *Заради зміцнення молоді* і довідник *Стійкі у вірі*. Наступного дня у школі вона сказала, що дізналася так багато нового з цих двох книг. Того вечора я запросила її на спільний захід, і коли ми в кінці прибирали, вона запитала: “Ханно, я можу охреститися?”

Я оніміла. Я ніколи не допомагала комусь приєднатися до Церкви. Якось мить я просто стояла—я не могла розмовляти—але потім взяла її за руку і провела до члена президентства Товариства молодих чоловіків, який допоміг моїй подрузі зв’язатися з місіонерами, щоб вона могла розпочати підготовку до хрищення.

Мені було так приємно, що моя подруга вирішила охреститися. Так чудово було думати, що я допомагала їй на шляху навернення. Я відразу ж почала обдумувати, яким чином допомогти іншим людям на цьому шляху.

Ханна Крістенсен, шт. Айдахо, США

Поділіться уривком з Писань у текстовому повідомленні

Під час ранкового вивчення Писань ви натрапили на вірш, який дійсно допоможе вашій подрузі. Вона останнім часом переживає важкі часи. Ви надсилаєте їй текстове повідомлення, кажете, що думали про неї і натрапили на вірш з Писань, який, можливо, їй сподобається.

Запросіть когось на обід

Тато готує на цьому тижні свої знамениті спагетті! Ви помічаєте у школі нового учня, у якого, як здається, немає багато друзів, тож ви вирішуєте запросити його на сімейний обід. Якщо це вечір понеділка, ви можете навіть попросити його залишитися на домашній сімейний вечір.

Попросіть друга чи подругу допомогти вам у роботі над проектом за програмою “Особистий розвиток” або “Обов’язок перед Богом”

Плануючи великий проект, ви розумієте, що вам знадобиться допомога, тож ви вирішуєте попросити того, хто не належить до Церкви, надати допомогу. Це може дати вам можливість пояснити, чому ви служите, і вам буде веселіше служити разом.

Подаруйте другові брошуру *Заради зміцнення молоді*

Якщо друг запитає, чому ви живете за певними нормами, дайте йому примірник брошури *Заради зміцнення молоді* і поговоріть про те, як норми допомагають вам бути щасливішими.

Прочитайте історію Ханни в цій статті, щоб побачити, як вона подарувала цю брошуру подрузі.

ЧИ ХОЧЕШ ДІЗНАТИСЯ ПРО МОЮ РЕЛІГІЮ?

Ейпріл була не схожою на всіх. Не можу підібрати потрібного слова, але якою б не була та відмінність, вона була хорошою. Я згодом дізнався, що дівчина була святою останніх днів.

Одного разу під час шкільного сніданку я сів за вільний столик. Він був вільним, тільки на ньому була невеличка стопочка книг Ейпріл. На самому верху була Книга Мормона. Я нахилився і взяв її.

“Я проглядаю твою книгу”,—сказав я Ейпріл, коли вона через кілька хвилин підійшла зі своїм сніданком на підносі. “Гаразд”,—відповіла вона, трохи здивована.

Я прочитав кілька сторінок і був у захваті. Я вірив у Бога, але вважав

себе орієнтованим на науку. Однак те, що я прочитав, було схоже на істину. Таке дійсно могло статися. І якщо це дійсно відбувалося, то що тоді? Ці думки викликали в мені душевні хвилювання.

Коли закінчилася перерва на сніданок, я повернув книгу Ейпріл і пішов на урок. Я був схвилюваний тим, про що прочитав у Книзі Мормона, але я все ще не наважувався заговорити про неї з дівчиною.

Минуло кілька тижнів і Ейпріл підійшла до мене під час самопідготовки з серйозним виразом обличчя. “Тобі дійсно цікаво дізнатися про мою релігію?”—запитала вона. Це було так і я сказав про це. “Цієї

п'ятниці проводяться особливі збори для людей, які хочуть дізнатися про Церкву,—сказала вона. Я подумала, може ти захочеш піти”.

Я хотів. На зборах президент місії пояснював деякі основоположні вчення про Церкву. Все сказане ним мало для мене сенс. Невдовзі місіонери почали мене навчати. Я не відразу ж навернувся, але після посту і молитов я отримав свідчення і охрестився.

Моє життя дуже відрізняється від того, яким воно могло б бути, якби я не прийняв відновленої евангелії. І ця різниця позитивна.

Кеннет Херст, шт. Алабама, США

Не забувайте слідкувати за результатом

Після того як ви запропонуєте щось, необхідно слідкувати за результатом. У футболі найкращі гравці знають, що їхнє завдання не закінчується після того, як вони передали м'яч. Їм треба рухатися далі й бути відкритими.

Слідкувати за результатом, означає робити щось настільки просте, як, скажімо, запитати у однокласника, що він думає про уривок з Писань, яким ви поділилися, або що ваш друг відчував після того, як прийшов разом з вами до Церкви.

За прикладом того, як прослідковування результату змінило життя одного юнака, зверніться до історії Кеннета.

Коли ви слідкуєте за результатом після того, як запросите інших людей дізнатися про свої вірування, ви показуєте, що ви дбаєте про їхнє щастя. Вони відчують ваше щире бажання допомагати і почуватимуться зручно, ставлячи більше запитань у майбутньому. ■

Який же це секрет
Луїза повинна
зберігати?

Розповідати

Девід Діксон

Співробітник редакції церковних журналів
Грунтується на справжніх подіях

“Як Я люблю вас, так всіх любіть ви” (“Так всіх любіть ви”, Гімни,
№ 193).

Коли задзвонив дзвоник, Луїза закрила свій підручник з математики. Все одно протягом останньої години вона не могла зосередитися.

Усі інші учні поквапилися додому. Це був останній урок п'ятниці. Зазвичай Луїза раділа майбутнім вихідним. Але сьогодні вона не могла відчувати нічого, крім хвилювання. Це почалося з обіду. Тоді її найкраща подруга Карлотта запитала: “Ти вмієш зберігати секрети?”

Луїза швидко нахилилася і закивала головою. Вона вміла зберігати секрети. Вона була впевнена, що Карлотта збиралася розповісти їй про якогось гарненького хлопця, в якого закохалася.

Але секрет Карлотти був зовсім не веселим.

Голос перервав думки Луїзи. Сидячи за партою, вона швидко подивилася вгору. “Ти хочеш щось запитати

СЕКРЕТИ

“Друг піклується. Друг любить. Друг слухає. І друг допомагає”.

Президент Томас С. Монсон, “До спасіння”, Лягона, лип. 2001, с. 59.

про домашню роботу, Луїза?” — спитала її вчителька. Усі інші учні вже вийшли з класу.

“Ні”, — відповіла Луїза. Вона зустрілася поглядом з учителем. Їй просто *необхідно* сказати комусь! Але Карлотта змусила її пообіцяти, що вона не скаже.

“Мені треба бігти на автобус”, — швидко сказала Луїза. Вона одягла пальто і попрямувала на холодне зимове повітря.

Усю дорогу автобусом додому Луїза так нервувала, що ледве могла встояти. Щось стискало у неї в грудях, ніби їй було важко дихати.

Луїза не могла припинити думати про секрет Карлотти. За обідом Карлотта сказала, що робила щось таке, що було небезпечним. Луїза ледве могла повірити в те, що почула. Вона думала, що знає свою найкращу подругу! Вона не могла уявити, що Карлотта робила щось настільки небезпечно. Коли обід завершився, Карлотта змусила Луїзу пообіцяти нікому нічого не розповідати.

Але, якщо з Карлоттою станеться щось погане?

Луїза намагалася відсторонитися від сміху і розмов навколо себе в автобусі. Вона заплющила очі і помолилася в серці.

“Будь ласка, Небесний Батько, допоможи мені знати, що робити. Я не хочу, щоб моя подруга розсердилася на мене. Але я також не хочу, щоб з нею сталося щось погане. В ім'я Ісуса Христа, амінь”.

Доріжка додому була довшою, ніж звичайно. Коли Луїза прийде додому, чи мама здогадається, що щось не так? Що їй сказати?

Дивлячись на засніжену землю, Луїза згадала, як минулого тижня в парку вона і Карлотта почали бій сніжками разом з іншими дітьми. Це було так весело! Вона згадала інші справи, які вони з Карлоттою любили робити разом. Весело спілкуватися. Ходити в похід. Робити домашні завдання. Займатися спортом.

Як воно буде, якщо Луїза розкаже про її секрет і Карлотта більше не захоче бути її подругою? Від цієї думки шлунок Луїзи скрутився у ще тугіший вузол.

Потім до неї прийшла інша

думка. Прямо зараз найважливішим є те, що буде найкращим для *Карлотти* — а не те, що Карлотта може подумати про *неї*. Карлотті потрібна була справжня подруга, подруга, яка б допомогла їй бути в безпеці. Луїза знала, що Ісус завжди робив те, що було найкращим для інших, навіть якщо деяким людям Він не подобався.

Луїза знала, що їй потрібно було робити. Вона мала поговорити про це з мамою. Вона також подзвонить Карлотті і скаже їй, як вона хвилювалася, і що тут потрібна допомога дорослого. Можливо, тоді Карлотта також поговорить зі своєю мамою.

Луїза відчула полегшення в серці, підійшовши до вхідних дверей.

“Мамо?” — покликала вона, входячи в дім. “Можна нам поговорити?”

Можливо, Карлотта і розсердиться, але Луїза знала, що зробила правильно. Вона буде справжньою подругою.

Деякі секрети були надто важливими, щоб їх зберігати. ■

Джен Пінбороу
Співробітник редакції
церковних журналів

КОЛИ МЕНІ СЛІД СКАЗАТИ?

Якщо хтось

Грає у небезпечну гру
Бере ліки, які йому не належать
Їсть, п'є або нюхає щось дивне
Шкодить своєму тілу
Робить те, про що не хоче розповідати
дорослим

Якщо хтось

Намагається змусити тебе робити щось із вище вказаного
Показує зображення людей без одягу
Просить тебе дивитися на своє тіло чи доторкатися до нього або просить дивитися на
твое тіло чи доторкатися до нього
Просить нікому не розповідати про те, що викликає у тебе погані почуття
Дражнить тебе або зверхньо розмовляє з тобою чи з кимось іншим—особисто, через
текстові послання чи в он-лайні

Якщо хтось

Викликає відчуття небез-
пеки чи незручності
Здається якимось дивним
або викликає відчуття,
що щось не так

Слухайся Святого Духа і
вдовіряй своїм відчуттям!

Кому слід сказати?

Комусь із батьків, дідусю чи бабусі або опікуну
Шкільному вчителю чи пораднику
Учителю або провіднику в Церкві
Старшому брату чи сестрі
Лікарю
Другові, який може допомогти розповісти дорослим

Ти не повинен почуватися на самоті з таємницею. Дорослі
можуть допомогти тобі дізнатися, що робити. Продовжуй розпо-
відати людям, поки не отримаєш необхідної допомоги.

Будь відважним! Ти—сильний. Розповідаючи, ти допоможеш
собі та іншим бути в безпеці! ■

Старійшина
Роберт Д. Хейлз

З Кворуму
Дванадцятьох
Апостолів

*Члени Кворуму
Дванадцятьох
Апостолів є осо-
бливими свідками
Ісуса Христа.*

Навіщо нам потрібно **СЛУХАТИ** генеральну конференцію?

*З виступу "Гене-
ральна конференція:
зміцнення віри і
свідчення", Ліягона,
лист. 2013, сс. 6–8.*

Я обіцяю вам: якщо ви будете слухати, то відчуватимете Дух.

Ми можемо почути слово Господа, призначене саме для нас.

Завдяки генеральним конференціям наша віра посилюється і наше свідчення поглиблюється.

Якщо ви будете молитися зі щирим бажанням, щоб почути голос вашого Небесного Батька в посланнях ... конференції, то зрозумієте, що Він говорив до вас, аби допомогти вам.

Підготовка до

Ісус Христос подав досконалий приклад, який ми маємо наслідувати. Ви можете скористатися цією вправою, щоб більше дізнатися про Нього і підготуватися до Великодня. Почніть з номера 1 в неділю за тиждень до Великодня. Кожного дня читайте про Ісуса і відповідайте на запитання. Потім вирізайте відповідний малюнок і додавайте його до схеми.

1

1. Ісус омив ноги своїм учням і втішив їх словами: “Серце ваше нехай не тривожиться, ані не лякається” (Іван 14:27). Що ви можете зробити, аби сьогодні послужити і втішити когось із друзів?

2

2. Під час Останньої вечері Ісус навчав Своїх учнів приймати причастя. Він сказав їм: “Це чиніть на спомин про Мене” (Лука 22:19). У який спосіб ви можете бути більш благоговійними під час причастя?

3

3. Коли Ісус почав здійснювати Спокуту у Гефсиманському саду, Він зробив те, що очікував від Нього Небесний Батько, хоча це було дуже важко. Він молився: “Не Моя, а Твоя нехай станеться воля” (Лука 22:42). Яким чином ви можете бути більш слухняними в церкві, у школі або вдома?

Великоднџя

4

4. Коли люди ображали Ісуса під час Розп'яття, Він сказав: "Отче, відпусти їм,—бо не знають, що чинять вони" (Лука 23:34). Чому важливо прощати інших людей?

5. Ісус зробив усе можливе, щоб про Його матір попіклувалися після Його смерті. Він сказав Іванові: "Оце мати твоя", тобто ставитися до Марії так, ніби вона його мати (Іван 19:27). Що ви можете робити сьогодні, аби допомогти своїм батькам чи опікунам?

5

6

6. Перед тим як померти, Ісус молився Небесному Батькові і сказав: "Отче, у руки Твої віддаю Свого Духа" (Лука 23:46). Як ви можете зробити свої молитви більш особливими?

7. Після смерті Ісус знову ожив! Ось чому ми святкуємо Великдень. Христос відвідав Своїх учнів після Воскресіння і сказав: "Не будь[те] ... невіруюч[і], але віруюч[і]" (Іван 20:27). Чому Великдень є таким важливим?

7

МИТТЄВЕ

На основі інтерв'ю, взятого
Річардом Ромні

Співробітник редакції церковних журналів

Мене звать Магнолія. Я ходжу до приходу, де розмовляють іспанською мовою. Одного дня Мія прийшла в клас Початкового товариства. Вона розмовляє лише англійською. Я хотіла допомогти Мії відчувати, що їй раді, тож вирішила їй допомогти. Я буду її *перекладачем!*

БАГАТО СПІЛЬНОГО

Ми обоє щойно були охрищені й конфірмовані. Ми обоє любимо музику, особливо гімни і пісні Початкового товариства. Ми обоє любимо домашні сімейні вечори. І ми обоє любимо читати оповідання з Ліягони.

НЕ ВІДСТАВАТИ

Спочатку було важко не відставати, коли я перекладала для Мії. Потім учителька почала говорити повільніше, щоб я мала час. Усім нам було приємно, що ми могли допомагати Мії.

ДАЙ НАМ СВОЮ РУКУ!

Як ви виявляєте свою любов, допомагаючи іншим? Обведіть свою руку і надішліть нам історію та фото разом з дозволом батьків. Зайдіть на liahona.lds.org або скористайтеся електронною адресою: liahona@ldschurch.org.

Перекладач перекладає слова, які хтось промовляє іншою мовою.

МАГНОЛІЯ

розуміння

ДОПОМОГА, НАДАНА ПОШЕПКИ

Мене звуть Мія. Мої батьки розмовляють іспанською, тож ми пішли до іспаномовного приходу. Я не розуміла, що кажуть люди. Магнолія побачила, що я була розстроєна. Вона підійшла до мене і пошепки говорила мені на вухо англійською.

ЯК ВИ МОЖЕТЕ ДОПОМАГАТИ

Підказки від Мії та Магнолії:

Якщо хтось:

- Новенький у церкві чи в школі, радо привітайте його чи її.
- Не дуже часто ходить до церкви, запросіть піти з вами.
- Когось дразнять, заступіться. Розкажіть учителю.
- Комуś самотньо, запросіть погратися з вами.
- Потребує друга, попросіть бути вашим другом. З дозволу своїх батьків запросіть цю дитину до себе додому погратися.

Якщо ви розмовляєте більше, ніж однією мовою, запропонуйте бути перекладачем.

ХОРОШІ ДРУЗИ

Після Початкового товариства я запитала Магнолію, чи не хоче вона бути моєю подругою. Вона відповіла: "Так". З того часу Магнолія моя подруга і мій перекладач. Вона допомогла мені потоваришувати також і з іншими.

РОБИ ТЕ, ЩО РОБИВ БИ ІСУС

Кожен може допомагати людям, так само, як Магнолія допомагала мені. Моліться. Небесний Батько допоможе вам знати, кому допомагати. Це так само, як у пісні "Якби був Спаситель поруч" (Настанови для проведеної спільних заходів, 2013, с. 28). Ми можемо спробувати робити те, чого очікує від нас Ісус. ■

МІЯ

Історія про мудреця і глупака

ЩО ТАКЕ ПРИТЧА?

Притча—це особливий тип історії. У ній розповідається про прості речі, наприклад дощову бурю або перлину—те, що є знайомим. Ісус розповідав притчі, щоб допомогти людям зрозуміти духовні істини. Одна з притч знаходиться в Матвій 13:44–46. Що в ній говориться про те, якою цінною є євангелія? Чи можете ви знайти інші притчі?

Джин Бінгем

Одного дня Ісус хотів навчити людей, як залишатися сильними, навіть коли відбувається щось важке. Він розповів їм історію про велику бурю, мудреця і глупака. Коли почалася буря, будинок мудреця не впав, тому що був побудований на камені. А будинок глупака впав, тому що був побудований на піску.

Ісус навчав, як важливо мати віру в Нього і виконувати Його вчення. Коли ми розвиваємо міцне свідчення, то будемо достатньо сильними, аби встояти, незалежно від того, які неприємності можуть трапитися. ■

Автор живе в штаті Юта, США.

КАМІНЬ АБО ПІСОК?

На смужках паперу напишіть наведені нижче дії. По черзі вибирайте смужки і читайте написане на них вголос. Обговоріть, чому виконання кожної дії буде схожим на будівництво дому на камені або на піску. Як послух пророкам допоможе нам виконувати вчення Ісуса і робити мудрий вибір?

Читати Писання разом	Списувати в школі
Наражатися на небезпеку	Приймати в друзі когось новенького
Ходити до церкви	Вживати погані слова
Звинувачувати в помилці іншу людину	Грати у гру з сестрою або братом
Виконувати домашнє завдання	Ділитися з іншими
Виявляти повагу до інших	Проводити багато годин за комп'ютерними іграми
Говорити правду	Брати те, що тобі не належить
Нічого не робити, коли з кимось грубо поводяться	Молитися кожного ранку і вечора
Слухати генеральну конференцію	Залучати тих, хто залишився осторонь

МАЛЮНОК НА КАМЕНІ

Вибери гладкий камінь. Маркером або фарбою напиши на ньому "Ісус Христос". Поговори про те, чому це так важливо будувати наше життя на Його вченнях. Поклади камінь туди, де ти часто будеш його бачити.

ПІДКАЗКИ З ПИСАНЬ

Книга Мормона може допомогти нам зрозуміти Новий Завіт. Прочитай Геламан 5:12. Що, читаючи цей вірш, ти дізнався(лась) про значення слова *камінь*? Подивись посилання про камінь під виноскою (а) у Геламан 5:12. Ці вірші можуть допомогти тобі отримати краще розуміння цього символу.

СІМЕЙНА РОЗМОВА

Прочитайте разом Матвій 7:24–29. Ти також можеш зробити малюнок цієї історії. Потім ви можете обговорити такі запитання: Що в нашому житті нагадує дощ або вітер? Як прийняття рішень згідно з тим, що є популярним, схоже на побудову будинку на піску? Як дотримання учень Ісуса захищає нас і робить нас сильними подібно до будинку, побудованому на камені? Обговоріть способи того, як ви можете розвивати свою віру в Ісуса Христа.

Пісня: "Мудрець і глупак" (*Збірник дитячих пісень*, с. 132)

Писання: Матвій 7:24–29

НЕБЕСНИЙ БАТЬКО ЛЮБИТЬ МЕНЕ

*“Він дав мені зір, щоб бачити міг метеликів барви я.
Він дав мені слух, щоб чути я міг, як чарівно звучить
земля. ... Так, я знаю, Він любить мене”
(Збірник дитячих пісень, сс. 16–17).*

Бонні Л. Оскарсон

Генеральний президент
Товариства молодих жінок

ПИСАННЯ ПІД ЗІРКАМИ

“Дух свідчення несе, це свідчення просте, що істинні Писань слова” (Збірник дитячих пісень, с. 66).

Коли я була маленькою, ми з моїми братами любили влітку спати на вулиці. Ми розкладали спальні мішки на ганку, потім, намагаючись заснути, шукали сузір'я зірок і слухали цвіркунів.

Одного вечора мій старший брат Леррі і я пішли спати на ганок. Ми розстелились і почали розглядати зірки. Леррі зазвичай був не дуже балакучим, але того вечора він сказав, що хотів розповісти мені кілька історій. Він розповів мені історії з Книги

Мормона, починаючи з того, як Легій і його сім'я вийшли з Єрусалима.

Я і раніше чула у Початковому товаристві історії з Книги Мормона, але коли їх розповів Леррі, це було зовсім по-іншому. Вони здавалися більш реальними. Коли я дивилася в небо на зірки і слухала мого брата, то відчувала тепло і щастя всередині. Хоча тоді я цього не знала, я відчувала Святого Духа, Який казав мені, що Книга Мормона істинна.

Через кілька місяців у нас вдома я знайшла ілюстровані історії з Книги Мормона. Коли я почала їх читати, то відчула те ж саме тепло

і спокій, які я відчувала, коли Леррі розповідав мені ці ж самі історії.

Через багато років, коли я намагалася зрозуміти, чи маю я свідчення, я була дещо розчарована, що ніколи не мала переконливої або сильної відповіді. Чи означало це, що у мене не було свідчення? Тоді я згадала свої почуття, коли мій брат розповідав мені історії з Книги Мормона, і я зрозуміла, що дійсно знаю, що Церква істинна.

Свідчення не завжди приходять в один вирішальний момент. Як правило, воно приходять у багатьох маленьких, спокійних миттєвостях, коли Святий Дух шепоче нам, що це істинне. ■

Суботній сон і недільні усмішки

Міче Барбоса

Ґрунтується на справжніх подіях

“Я завжди щасливий, коли йду до церкви” (Children’s Songbook, 157).

Мара любить викликати у людей усмішку. Вона змусила усміхатися свою вчительку в школі, коли підняла руку, щоб поставити запитання. Вона змусила усміхатися свою сестру Марселлу, коли сказала їй щось приємне.

Мара також любить усміхатися. Так приємно допомагати іншим людям відчувати радість.

Але було так, що один раз на тиждень Марі було важко усміхатися. То було рановранці в неділю. Це коли Мара і Марселла були найбільше втомлені. Поспішаючи підготуватися до церкви, вони були дуже сердиті. Потім була довга дорога пішки до церкви. Треба було йти майже 2 кілометри! Мара і Марселла часто запізнявалися. Вони пропускали першу частину Початкового товариства.

“Нам вас не вистачає, коли ви не приходите вчасно”, — сказала одного разу сестра Ліма. Вона була президентом Початкового товариства у їхньому приході в Бразилії.

Мара знала, що їй треба приходити до церкви вчасно. Але як? Тоді у Марі виникла ідея. Увечері наступної суботи

Мара вирішила спробувати щось нове.

Замість того, щоб потайки їсти солодощі після вечері, Мара почистила зуби. Майже завжди мамі треба було нагадувати дівчаткам вимкнути телевізор і йти у ліжку. І навіть тоді вони продовжували гратися і пошепки розмовляти під ковдрами допізна. Іноді вони не засинали так довго, доки очі не починали злипатися. Та вони погойдувалися, щоб не заснути.

Цього вечора Мара одягнула піжаму і стрибнула в ліжку. Мамі навіть не треба було нагадувати їй. Вона почала розглядати ілюстрації на початку Книги Мормона.

“Що ти робиш”,— запитала Марселла.

“Тест”,— сказала Мара. У неї

було повно радісних думок. Крім того, вона вже була сонна.

Наступне, що вона побачила, прокинувшись, це як сонце вже пробивається у її вікно. Вже майже був час готуватися до церкви. Замість неприємних почуттів, у Марі на душі було радісно. У неї не паморочилося в голові. Її тіло не було стомлене.

Вона прийшла в Початкове

товариство навіть раніше за декого з провідників.

“Дякую, що ти показуєш такий гарний приклад іншим дітям”,— сказала сестра Ліма.

Тепер для Марі настала черга усміхнутися. Вона вирішила, що в суботу завжди буде рано лягати спати. Тоді вона зможе дарувати усмішки впродовж всієї неділі. ■

Автор живе в штаті Юта, США.

Старійшина
Орсон Ф. Уїтні
(1855–1931)

З Кворуму
Дванадцятьох Апостолів

БУДУВАТИ НА КАМЕНІ

Не існує достатньо великої або достатньо хорошої книги, щоб керувати цією Церквою.

Багато років тому до Юти приїхав ерудований священик з [іншої] церкви. ... Він побував на “мормонських” причасних зборах і висловив багато критичних зауважень щодо нашого прислужування Господньої вечері, особливо це стосувалося використання води замість вина під час цього обряду. Він сказав, що, побачивши, як люди п’ють воду, внутрішньо здригнувся і вказав на той факт, який є незаперечним, що, згідно з Біблією, коли Спаситель запроваджував причастя серед юдеїв, Він використовував вино, проголошуючи, що це Його кров, тобто символ Його крові. Я можу додати, що в Книзі Мормона також вказується на те, що Спаситель використовував вино, коли запровадив причастя серед нефійців.

Мій... друг, свідомо чи ні, вказав на значну відмінну рису, яка вирізняє Божу Церкву з-поміж усіх інших церков під сонцем. Ця риса полягає в тому, що ті церкви оснуються на книгах, традиціях і повчаннях людей, а ця Церква основана на камені Христа, на принципі безпосереднього і неперервного

одкровення. Святі останніх днів не роблять чогось лише тому, що так написано в книзі [Писань]. Вони не роблять чогось лише тому, що Бог наказав юдеям це робити. Вони не роблять чогось чи роблять щось тому, що це була настанова Христа, дана нефійцям.

Усе, що має місце в цій Церкві, відбувається тому, що Бог, промовляючи з небес у наші дні, дає заповідь цій Церкві так робити. ... Це конституція Церкви Христа. Якщо ми використовуємо воду замість вина під час причастя Господньої вечері, то це тому, що так наказав Христос [див. УЗ 27:1–4].

Божественне одкровення пристосовується до обставин і умов людей, і результатом просування Господньої роботи до своєї мети, є поступове виникнення змін. Не існує достатньо великої або достатньо хорошої книги, щоб керувати цією Церквою.

Кажучи так, я хочу висловити всю належну повагу до написаного Божого слова, яке було надруковано в книгах, хоча щось частково могло вже й застаріти, оскільки виконало свою мету й було покладено на полицю [наприклад: принесення в жертву тварин; див. 3 Нефій 9:19–20], в той час інша частина Слова—дієва, сповнена життя і придатна для наших сучасних обставин—нашого сучасного ступеня розвитку. Але навіть цю частину слова необхідно правильно тлумачити. Жодна людина не повинна оспорювати те, що міститься в книгах, перед лицем Божого речника, який промовляє від Його імені й тлумачить Його Слово [див. УЗ 1:37–38]. Таке сперечання означає віддати перевагу мертвій букві перед живим пророцтвом—а це завжди хибна позиція.

Те, що Господь сказав юдеям і нефійцям 2000 років тому, або те, що Він сказав святым останніх днів 50 чи 60 років тому, не має чинності в наш час, якщо тільки це не узгоджується з сучасним одкровенням, найостаннішими настановами Господа Його народові, переданими через обраних або призначених служителів чи служителя. І, найвірогідніше, що ті, хто нехтують цим фактом, потраплять у біду. ■

З виступу, виголошеному на генеральній конференції 7 жовтня 1916 року, як його було передруковано в статті “Будувати на камені”, Ліягона, черв. 2010, сс. 12–13.

ПОГЛЯДИ

У чому полягає роль батька у вихованні?

“Батько дає благословення і виконує священні обряди для своїх дітей. Це ставатиме важливими духовними подіями в їхньому житті. Батько особисто керує проведенням сімейної молитви, щоденного читання Писань і домашніх сімейних вечорів. Батько створює сімейні традиції. ... Враження про цей особливий час, проведений разом, ніколи не зітнуться з пам’яті його дітей. Батько проводить бесіди один-на-один зі своїми дітьми та навчає їх євангельським принципам. Батько навчає синів і дочок цінувати роботу та допомагає їм поставити гідні цілі в житті. Батько подає приклад відданого євангельського служіння. Будь ласка, брати, пам’ятайте, що ваше священне покликання батька в Ізраїлі—це ваше найважливіше покликання у часі і у вічності”.

Збиратися з сім'єю, друзями і сусідами

на 185-у щорічну Генеральну конференцію
Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів

4–5 квітня, 2015 р.: загальні сесії для всіх членів Церкви

28 березня 2015 р.: загальна жіноча сесія для жінок і дівчат віком від 8 років і старше

4 квітня 2015 р.: сесія священства для чоловіків і хлопчиків відком від 12 років і старше

Усі сесії будуть проходити в Конференц-центрі у Солт-Лейк-Сіті, штат Юта, і транслюватися до будинків зборів по всьому світу. Ви можете дивитися або слухати конференцію в прямому ефірі багатьма мовами на сайті LDS.org та обмеженою кількістю мов на BYUtV, Mormon Channel platforms, та на каналі LDS general conference YouTube channel. Архіви з виступами будуть доступні на LDS.org та в the Gospel Library app.

ЦЕРКВА
ІСУСА ХРИСТА
СВЯТИХ
ОСТАННІХ ДНІВ

